

**Pred novim
izazovima**

Glavni urednik
Ivica Miškulin:

Kad čitatelji budu u rukama imali prosinački broj našeg glasila, jedan je politički izazov naša stranka uspješno riješila, a drugi će, uvjeren sam, jednako dobro završiti.

Najprije, Vlada je na zadovoljavajući način utišala nezadovoljstvo koje se pojavilo u nastavničkim redovima, a potom će Kolinda Grabar-Kitarović s pobjedničke pozicije ući u drugi krug predsjedničkih izbora.

Rješavanjem pitanja nastavničkih prosvjeda Vlada je opet demonstrirala odgovornu državničku vještinu te efektno zaustavila rušilačke kalkulacije opozicije.

Sve će to biti ohrabrujući znaci pred političkim izazovima koji čekaju našu stranku u idućoj godini. Sjajan uspjeh postignut organizacijom Kongresa Europske pučke stranke u Zagrebu valjat će nastaviti jednako besprijekornim predsjedanjem Vijećem EU.

Kako doznajemo, glavnina je organizacijskih priprema za taj događaj privedena kraju pa su temelji za novu međunarodnu afirmaciju Hrvatske postavljeni. Središnji unutarnjopolitički izazov pred HDZ-om su redoviti izbori. Koliko se iz dosadašnje aktivnosti naših političkih suparnika može razaznati, osim isprazne retorike, ništa ozbiljno odatle ne treba očekivati. Kvazidesne stranke, čiji će se broj u međuvremenu dodatno umnožiti zbog nedoraslosti njihovih vođa, galamit će o nepostojećoj „europskoj ugrozi“ Hrvatske i Hrvata zanemarujući pritom više nego opipljive učinke koje je dosadašnje članstvo u EU donijelo našoj državi.

Lijevi provokatori nastojat će sve u Hrvatskoj predstaviti u najcrnijim mogućim bojama, prigodno previđajući da je niz velikih problema – naslijeđenih upravo iz vremena njihove vladavine – uspješno riješen. Nedorasli političari svih vrsta i dalje će govoriti o potpuno besmislenim idejama nudeći jednostavna rješenja složene političke stvarnosti. Dakle, nastavak provođenja odgovorne politike te izbjegavanje nepotrebnih unutarnjih trzavica imperativ je budućeg djelovanja HDZ-a.

I naša će se Zajednica aktivno uključiti u suočavanje s izazovima koji su pred nama. I dalje ćemo s ponosom predstavljati nesumnjive uspjehe koje je HDZ postigao, ne bježeći pritom od dobronamjerne kritike. Čeka nas i proslava iznimno važne obljetnice: iduće se godine obilježava punih 30 godina od uvođenja demokracije u Hrvatskoj. Važno je na to podsjetiti – da se ne zaboravi!

Intervju:

Gordan Grlić Radman,
ministar vanjskih
poslova

str. 3

Aktualno:

Nacionalni odbor
utemeljitelja u Turnju

str. 4-5

Dr Franjo Tuđman:

Veliki strateg suvremene
Hrvatske

str. 10-11

**Gospodarstvo i
ekonomija:**

Novac, država i
sindikalni vođe

str. 12-13

Hrvatska i svijet:

Brexit, populizam...

Mi i oni:

Tamburanje naroda

str. 14

**U IDUĆEM
BROJU:**

Osvrt na
prošlu godinu

Birajmo uspjeh, a ne lažna obećanja!

Uredništvo

Nalazimo se usred sedmih izbora za predsjednika Republike Hrvatske. Do sada su kandidati Hrvatske demokratske zajednice tri puta trijumfirali u utrci za Pantovčak, dok su isto toliko puta pobijedili naši suparnici, od kojih neki bivši članovi naše stranke.

Od ukupno četiri osobe na mjestu predsjednika samostalne Hrvatske dvije su bile članovi HDZ-a, jedna je to bila dobar dio političke karijere, da bi na kraju pobjedu na predsjedničkim izborima osigurala ponajviše neumjerenom kritikom stranke u kojoj je do jučer zauzimala najviše dužnosti, a samo je jedna osoba dolazila iz redova naših autohtonih političkih protivnika! Nakon razdoblja triju uzastopnih poraza, ponekad uzrokovanih vlastitim nesnalaženji-

ma, predsjednička je kandidatkinja Kolinda Grabar-Kitarović u prosincu 2014. godine vratila HDZ na uobičajene pobjedničke staze. Iz današnje perspektive moglo bi se reći da se radilo o početku oporavka naše stranke, konačno potvrđenog malo manje od dvije godine kasnije kad je na izvanrednom saboru izabrano aktualno vodstvo HDZ-a. Institucija predsjednika republike bila je tijekom dobrog dijela povijesti naše mlade države čvrsto u rukama HDZ-a, a nema nikakve sumnje da će tamo i ostati nakon aktualnih predsjedničkih izbora.

HDZ u pravilu hrvatskim biračima nudi najbolje – najozbiljnije, najstručnije i najvjerodostojnije kandidate, bez obzira o kojim se izborima radi. To čini i u ovoj prilici. U programu i osobi Kolinde Grabar-Kitarović birači dakle dobivaju iskrenu brigu za hrvatske državne i nacionalne

interese, kao i potrebe „malih ljudi“. Kao jamstvo da će se iskazana briga pretvoriti u stvarne rezultate tu je i višestruko dokazanu stručnost te ozbiljnost u suočavanju s najvažnijim problemima hrvatskog društva i države, te međunarodni ugled i vidljivost, prepoznati u europskim te svjetskim okvirima.

Prednost popularne i živopisne „Kolinde“, koja je karakteristična za današnje poimanje političkog djelovanja, još više dolazi do izražaja ako se njezine odlike stave u poredbu s onim što predstavljaju i nude njezini politički konkurenti. Našem su kandidatu tako najozbiljniji takmaci jedan višestruko dokazani promašeni političar koji ne zna da mu je vrijeme prošlo. Zatim, jedan samozvani tumač narodne volje koji je do jučer uživao u svim pogodnostima koje mu je pružala naša stranka. Neumjerenost fokusiran na slabljenje stranke od

koje je toliko dobio, sada HDZ posvuda licemjerno kritizira. Na kraju, jedan nestabilni sudac očitih autoritarnih te nedemokratskih tendencija! Pametnomu dosta!

Posebno je važno naglasiti da, nasuprot zlonamjernim optužbama iz redova njezinih protivnika, kandidatkinja Kolinda Grabar-Kitarović uživa nepodijeljenu i nepokolebljivu podršku naše stranke. Uključujući naravno i vrijedne članove Zajednice utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman“, kako je to primjerice svima jasno dano do znanja na nedavnoj sjednici Nacionalnog odbora održanoj u Karlovcu 9. studenog ove godine. Podupiranjem njezine nove kandidature, Zajednica je utemeljitelja čvrsto stala iza osobe i programa za koje je uvjeren da donose nove uspjehe, sigurnost i ozbiljnost potrebnu za vođenje države, a nasuprot ispraznim obećanjima!

Predsjedanje EU:

Hrvatska vlada i međunarodni položaj Hrvatske

Hrvatska je izvrsno iskoristila članstvo u EU

Hrvorka Božić

Bitka za hrvatsku državnu samostalnost od samog se početka vodila na više međusobno povezanih razina. Ponajprije se vodila bitka za demokraciju i slobodno izražavanje narodne volje, za koju nitko nije sumnjao da će ići u pravcu postizanja pune neovisnosti. Usporedno s time vodila se bitka za međunarodnu afirmaciju prava hrvatskog naroda na vlastitu državu, za koju je dr. Franjo Tuđman od samog početka formulirao snažnu polaznu osnovu preuzimajući sve pozitivne elemente državne političke tradicije, od Starčevićeve državotvorne misli, socijalnog nauka i republikanstva Stjepana Radića, do težnji nacionalno svjesnog dijela hrvatske ljevice.

Istodobno sa slamanjem otpora na međunarodnom planu trebalo je najprije zaustaviti, a potom i do kraja pobijediti agresora potpomognutog značajnim dijelom srpske nacionalne manjine u pobjedničkom Domovinskom ratu. I konačno, ne manje važno, bilo je potrebno gospodarski i financijski izdržati ratno i poratno razdoblje, te nasuprot tezi kako pojedine republike bivše Jugoslavije nisu sposobne samostalno razvijati svoje gospodarstvo, stalno dokazivati upravo suprotno.

Danas možemo reći da smo ostvarili punu pobjedu na svim razinama. Hrvatska se nalazi u jednom od najvažnijih trenutaka od stjecanja neovisnosti. Kao najmlađa članica Europske unije u kratkom periodu od šest godina postigla je uspjehe o kojima smo u vrijeme kada smo stvarali Hrvatsku mogli samo sanjati. To što je Hrvatska došla u poziciju da predsjedava Europskom unijom, a HDZ izbornim kongresom Europske pučke stranke, samo je vanjska manifestacija položaja za koje se naša domovina izborila na međunarodnom planu. Radi jasnijeg sažimanja uspjeha hrvatske vlade i njezina predsjednika Andreja Plenkovića donosimo popis mjera, inicijativa i rezultata rada koji su Hrvatsku dodatno učvrstili na političkoj karte Europe i svijeta.

PELJEŠKI MOST – VANJSKI USPJEH ZA UNUTARNJE POVEZIVANJE

Pelješki most je samo jedan od vidljivih dokaza vrijednosti članstva u Europskoj uniji. Njegova izgradnja je prva od ukupno četiri faze projekta »Cestovna povezanost s južnom Dalmacijom« za čije je sufinanciranje Europska komisija, u lipnju 2017. godine, odobrila 357 milijuna eura bespovratnih sredstava. Na taj način riješava se strateško pitanje povezanosti juga Hrvatske s ostatkom zemlje, dobiva veliki investicijski projekt, ostvaruje konkretna vidljivost našeg članstva u EU, a otvara i dugoročna suradnja s Kinom. Važno je podsjetiti na sve pokušaje osporavanja tog projekta koje smo uspješno otklonili upravo zahvaljujući međunarodnoj poziciji koju smo izborili zahvaljujući ozbiljnosti naše unutarnje i vanjske politike.

DOBIVENO ZELENO SVIJETLO ZA SCHENGEN KAO EUROPSKA POTVRDA POVJERENJA HRVATSKOJ PO PITANJU SIGURNOSTI GRANICA

Europska komisija ocijenila je da Hrvatska ispunjava potrebne kriterije za ulazak u šengenski prostor i pozvala Vijeće EU-a da Hrvatsku uključi u prostor bez unutarnjih graničnih kontrola. "Europska komisija smatra, na temelju rezultata šengenskog evaluacijskog procesa započetog 2016. godine, da je Hrvatska poduzela mjere koje su potrebne da bi se osigurali potrebni uvjeti za punu primjenu šengenskih pravila te da su standardi ispunjeni", objavila je Komisija u priopćenju. Šengenski prostor trenutno se sastoji od 26 europskih zemalja (od kojih su 22 države članice EU-a te Austrija, Belgija, Češka, Danska, Estonija, Finska, Grčka, Francuska, Italija, Latvija, Litva, Luksemburg, Mađarska, Malta, Nizozemska, Njemačka, Poljska, Portugal, Slovenija, Slovačka, Španjolska i Švedska). Četiri zemlje koje nisu članice EU-a također su dio Schengena: Island, Lihtenštajn, Norveška i Švicarska.

HRVATSKA DOBILA GLAVNU TAJNICU VIJEĆA EUROPE

Parlamentarna skupština Vijeća Europe 26.06.2019. u Strasbourgu izabrala je Mariju Pejčinović Burić, tadašnju potpredsjednicu Vlade Republike Hrvatske i ministricu vanjskih i europskih poslova, za novu glavnu tajnicu Vijeća Europe - najstarije europske organizacije posvećene vladavini prava, zaštiti ljudskih prava i demokratizaciji. Mjestom glavne tajnice Vijeća Europe Hrvatska dobiva novu vidljivost na međunarodnoj sceni, ali i veliko međunarodno priznanje dosegnutoj razini demokracije i ljudskih prava.

INICIJATIVA TRIJU MORA DO DANAS SE AFIRMIRALA KAO KONCEPT MEĐUSOBNOG POVEZIVANJA ZEMALJA SREDNJE I ISTOČNE EUROPE

U kolovozu 2016. održan je *Dubrovnik forum* na kojemu su sudionici donijeli „Dubrovačku izjavu“, kojom podupiru projekte energetskog, prometnog i digitalnog povezivanja srednje i istočne Europe i pozivaju zainteresirane iz cijelog svijeta da u njima sudjeluju. Nakon dubrovačkog održana su još tri samita: u Varšavi (2017.), Bukureštu (2018.) i Ljubljani (2019.). U okviru do sada održanih samita predstavljen je niz projekata vrijednih 45 milijarda eura čiji je cilj ojačati ekonomski razvoj država srednje i istočne Europe kako bi se smanjio jaz između takozvane stare i nove Europe, a sudionici su snažno poduprli transatlantske veze i energetsku sigurnost regije.

NAKON VIŠE OD 6 GODINA HRVATSKA PONOVRNO U INVESTICIJSKOM REJTINGU: VRAĆENO MEĐUNARODNO INVESTICIJSKO POVJERENJE HRVATSKOJ

Kreditna agencija *Standard & Poor's* je početkom 2019. godine podigla kreditni rejting Hrvatske na razinu investicijskog obrazlažući svoju odluku nastavkom pozitivnih fiskalnih pokazatelja, smanjenjem javnog duga, povećanjem izvoza te nastavkom provedbe strukturnih reformi. Podizanje kreditnog rejtinga na investicijsku razinu predstavlja ostvarenje još jednog od ciljeva Programa Vlade i zorno govori o tome kako nas vide najozbiljnije institucije koje prate gospodarske i fiskalne politike pojedinih država. To je i potvrda važnosti političke stabilnosti koja je preduvjet za nastavak rasta gospodarstva, provedbu strukturnih reformi te povjerenja stranih ulagača.

KONGRES EUROPSKE PUČKE STRANKE - ZAGREB DOMAĆIN NAJVEĆEG POLITIČKOG SKUPA U MODERNOJ HRVATSKOJ POVIJESTI

Europska pučka stranka održala je svoj kongres 20. i 21. studenog 2019. u Zagrebu. Na skupu su izabrani predsjednik, predsjedništvo te glavni tajnik najvećeg europskog stranačkog bloka. Više od 2000 sudionika iz 40 zemalja raspravljalo je o akcijskom planu za klimu, politikama za mlade te o zapadnom Balkanu. Paralelno s plenarnom sjednicom održan je čitav niz bilateralnih sastanaka premijera Andreja Plenkovića s najmoćnijim ljudima europske politike. Hrvatska nije više samo ravnopravan sugovornik na međunarodnoj sceni nego i primjer uspješne demokracije koja svojim postignućima uživa veliki ugled i snažno utječe na europsku političku scenu.

PRIHVAĆENO PISMO NAMJERE O ULASKU HRVATSKU U EUROPSKI TEČAJNI MEHANIZAM

U srpnju 2019. održan je sastanak Euroskupine na kojem je prihvaćeno pismo namjere o ulasku Hrvatske u Europski tečajni mehanizam (ERM II) koje je Hrvatska temeljem odluke Vlade uputila zemljama članicama europodručja, Danskoj i institucijama Europske unije. Time je učinjen prvi korak prema sudjelovanju u ERM II, koje prethodi uvođenju eura kao službene valute. Proces pripreme za ulazak u ERM II i posljedično u eurozonu jedan je od bitnih elemenata koji je pridonio podizanju kreditnog rejtinga Hrvatske na investicijsku razinu što potvrđuje važnost puta kojeg je zacrtala ova Vlada i povoljan utjecaj na poboljšanje investicijske klime i razvoj našeg gospodarstva.

HRVATSKA IZBOROM DUBRAVKE ŠUICE ZA POTPREDSJEDNICU EUROPSKE KOMISIJE POTVRDILA SVOJU MEĐUNARODNU POZICIJU

Izbor Dubravke Šuice za potpredsjednicu Europske Komisije za demokraciju i demografiju predstavlja jedan od velikih međunarodnih uspjeha cijele Hrvatske. Dubravka Šuica dobila je čast da u ime Hrvatske bude među nekoliko potpredsjednika što je priznanje vanjskopolitičkoj snazi, ugledu i položaju Hrvatske u Europskoj uniji i to nakon samo šest godina članstva. Ovome treba nadodati da je upravo na hrvatsku inicijativu Europsko vijeće prvi put u povijesti priznalo kako je nužno uključiti demografsku revitalizaciju u Stratešku agendu EU-a, što je posebno važno za Hrvatsku.

PREDSEDANJE VIJEĆEM EUROPSKE UNIJE - ZAGREB I HRVATSKA ĆE OD SIJEČNJA 2020. BITI SJEDIŠTE KREIRANJA I ODLUČIVANJA EUROPSKE UNIJE

Za vrijeme našeg predsjedanja održat će se 161 sastanak povezan s predsjedanjem, a od toga 113 u Hrvatskoj, uključujući i aktivnosti Hrvatskog sabora. U političkom smislu Hrvatska će biti domaćin sastanka na vrhu čelnika Europske unije i država jugoistoka Europe. Prioriteti Hrvatske tijekom predsjedanja će se grupirati u četiri točke. „Europa koja raste i koja se razvija“ predstavlja prvu točku, a tiče se ekonomskog djela, unutarnjeg tržišta, konkurentnosti, kohezije, konvergencije, zaštite okoliša i klimatskih promjena. Drugi prioritet predstavlja „Europa koja povezuje“, posebno važan segment u prometnom, energetskom i digitalnom području. Treća točka je „Europa koja štiti“, odnosno pitanje sigurnosti - kako unutarnje tako i vanjske. Četvrta točka - snažna, agilna, asertivna Europska unija na globalnoj razini, koja projicira svoj model tamo gdje ga žele prihvatiti i koja štiti svoje države članice te utječe na globalne procese.

HRVATSKU DUŽNOSTICE U VAŽNIM EUROPSKIM INSTITUCIJAMA

Ivana Maletić preuzela je dužnost nove članice Revizorskog Suda EU. Članove ovog Suda nominiraju vlade njihovih matičnih država, a imenuje ih Vijeće EU-a nakon savjetovanja s Europskim parlamentom. Donedavna državna tajnica u Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture Maja Marković Kostelac izabrana je na čelo Europske agencije za pomorsku sigurnost, što je prvi takav uspjeh pozicioniranja nekoga od hrvatskih dužnosnika.

Intervju:

Gordan Grlić Radman

Ministar vanjskih
i europskih
poslova RH

Postižemo uspjehe, i na domaćem i na međunarodnom planu, o kojima su lijeve vlade mogle samo sanjati

Intervjuirao: Karlo Kolesar

Gospodine Grlić Radman, odnedavno ste ministar. Možete li se ukratko prisjetiti Vaših početaka političkog djelovanja koje je prethodilo stvaranju samostalne Hrvatske?

Kao predsjednik hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj imao sam čast ugostiti intelektualce i disidente koji su zagovarali hrvatske nacionalne interese, među kojima je svakako najznačajniji bio dr. Franjo Tuđman. Njegovom pojavom pojedinci koji su podržavali i živjeli ideju samostalne Hrvatske dobili su lidera koji ih je znao objediniti i dovesti nas do pune državne samostalnosti, što je bila središnja točka svih okupljanja. Rekao bih da se prekretnica dogodila 21. travnja 1989., kada je na moj poziv dr. Franjo Tuđman došao u Švicarsku, što je u konačnici rezultiralo i mojim povratkom u Hrvatsku.

Možete li opisati okolnosti i emocije tijekom perioda Vašeg povratka u domovinu turbulentnih devedesetih?

To nije bila jednostavna odluka. Supruga i ja smo imali siguran život u Švicarskoj te dobro plaćen posao. Međutim, Franjo Tuđman, koji je već tada u očima mnogih od nas prepoznat kao čovjek koji ima potrebno iskustvo i znanje dovesti nas do željenog cilja, istaknuo je da se mi kao mladi ljudi moramo boriti za interese i bolju budućnost hrvatskoga naroda.

Zbog toga smo supruga i ja donijeli odluku. Budući da su tada počele zahtjevne situacije, uz svoj posao tajnika Medicinskog fakulteta, posvetio sam se zagovaranju Hrvatske u međunarodnom okruženju. Kako je tada došlo do usložnjavanja političke situacije, izabran sam za međunarodno lobiranje jer se hrvatski glas u inozemstvu nije mogao čuti. Unatoč rezultatima prvih demokratskih izbora i jasno očitovanoj volji hrvatskog naroda za vlastitom suverenosti, međunarodna zajednica nije bila u potpunosti za stvaranje hrvatske države, a bilo je i otvorenih suprotstavljanja njezinu stvaranju.

Koliko se Vaš čin tada može usporediti s Vašim dolaskom na sadašnju dužnost na koju Vas je pozvao predsjednik Vlade, Andrej Plenković?

Na poziv predsjednika Vlade prekinuo sam diplomatsku karijeru kako bih preuzeo ministarstvo. Znao sam da je to iznimna odgovornost, osobito uslijed hrvatskog predsjedanja Vijećem Europske Unije. Želja mi je bila pomoći Andreju Plenkoviću, jer ga poznajem od samih početaka i nikada nisam dvojio da će biti uspješan u državnim poslovima. Odlučio sam se staviti na raspolaganje njemu i hrvatskoj državi jer mislim da se Hrvatska nalazi na putu da ostvari, nakon ispunjavanja ključnih strateških ciljeva, svoju punu političku, gospodarsku i međunarodnu afirmaciju. Moglo bi se reći kako sam u oba slučaja odlučio dati svoj doprinos hrvatskoj politici na osobni poziv državnika u kojeg vjerujem.

Bili ste veleposlanik u Njemačkoj i Mađarskoj te predsjednik Dunavske komisije sa sjedištem u Budimpešti. Uz navedene dužnosti imate i dugogodišnje iskustvo u radnim skupinama, bilateralni i pristupnim pregovorima. Kako biste saželi percepciju i ugled Hrvatske u međunarodnom okruženju?

Često smo prema samima sebi dosta kritični, ali istovremeno moramo biti svjesni svoje snage i svojih mogućnosti. Kada čujemo od drugih koliko nas cijene, to nas upućuje da moramo ispravnije vrednovati svoja postignuća, koja, ponavljam, nisu mala. Hrvatska na međunarodnom planu jako dobro stoji, prvenstveno zbog politike Andreja Plenkovića, i to nije nikakvo podilaženje. Ne može svatko voditi državu, vi morate znati praktički sve o unutarnjoj politici, bilateralu i multilateralu, pratiti i razumjeti procese koji se događaju. Sve su to situacije koje zahtijevaju poseban napor, iskustvo i znanje. Teško mi je zamisliti nekog boljeg u toj ulozi.

Predsjedanje Vijećem Europske unije nam slijedi za koji mjesec. Uz to imamo glavnu tajnicu Vijeća Europe te potpredsjednicu Europske komisije i to nije stvar osobnog uspjeha, nego uspjeha hrvatske državne politike koju vodimo u interesu svih građana. S obzirom na navedeno, koliko nam je važno nadolazeće razdoblje?

Činjenica je da preuzimamo dužnost i obvezu predsjedanja, što je postignuće o kojem su lijeve vlade mogle samo sanjati. To predstavlja obvezu, ali i priznanje stožernoj državotvornoj stranci koja ima odgovornost za vođenje hrvatske države. Očito je da postoji povjerenje u ovu hrvatsku vlast i njene kapacitete za jednu takvu zahtjevnu zadaću u vrlo složenim međunarodnim okolnostima. Sada, kada smo dobili tu šansu, iskoristit ćemo ju da predstavimo svoj potencijal i damo dodatni

poticaj našem razvoju. O tome se radi. Jer ne sudjelujemo mi u europskoj agendi samo zbog Europe, nego srednje i istočne Hrvatske.

Hrvatska i njeni interesi su na prvom mjestu?

Hrvatska nam je najvažnija i to svi moraju znati. Važno je znati da će se slijedećih mjeseci posvuda u Europi dosta govoriti o Hrvatskoj, a iskustvo koje ćemo steći tijekom predsjedanja je neprocjenjivo. Hrvatska, kao država koja je tek trideset godina na međunarodnoj karti svijeta, biti će znatno vidljivija, a njezini interesi jasno izraženi i prepoznatljiviji, i to je ključno. Upravljanje procesima, upravljanje jednom takvom heterogenom zajednicom, ne može svatko. To predstavlja prosperitetan, dosad neviđen iskorak u našim vanjsko-političkim aktivnostima. Cilj je tijekom predsjedanja promovirati četiri prioriteta, a to su: Europa koja se razvija, Europa koja raste, Europa koja povezuje i Utjecajna Europa. Navedeni ciljevi trebaju biti oslonac efikasnog i efektog modela vođenja Europske unije, onakve u kojoj će interesi hrvatske države, ali i hrvatskog naroda u cjelini, dobiti na važnosti.

Naša je zadaća, ne samo na unutarnjem planu, nego i u vanjskopolitičkim aktivnostima, doprinositi da ljudi u Hrvatskoj žive bolje, kvalitetnije i sigurnije.

To podrazumijeva i veliku odgovornost. Kako odgovoriti na osporavanje ovakvih uspjeha?

Uspjesi se često individualiziraju, a neuspjesi socijaliziraju. Politička opozicija nerijetko nastoji umanjiti veličinu uspjeha Andreja Plenkovića i HDZ-a, no bez jasne argumentacije. To su klasični pokušaji banaliziranja angažmana Vlade s kojima se HDZ ne susreće prvi puta. Srećom postoje opipljivi dokazi rada i rezultati koji se manifestiraju postignućima u svim područjima, od povećanja plaća, smirivanja socijalnih napetosti, do očito dobrih učinaka porezne reforme. Sve navedene mjere za cilj imaju postići kvalitetnu razinu blagostanja u hrvatskom društvu. Sve što Hrvatska ima, sve

s čime raspolaže, usmjereno je tom cilju. Naša je zadaća, ne samo na unutarnjem planu, nego i u vanjskopolitičkim aktivnostima, doprinositi da ljudi u Hrvatskoj žive bolje, kvalitetnije i sigurnije.

Kako gledate velebni skup u organizaciji HDZ-a, odnosno kongres Europske pučke stranke koji se nedavno održao u Zagrebu?

Sama činjenica da se takav skup dogodio pred predsjedanje Vijećem Europske unije dokazuje razinu povjerenja EPP-a u Hrvatsku i HDZ. Zagreb i Hrvatsku su kroz tri dana posjetile ključne osobe koje kreiraju europske politike, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen, kancelarka Njemačke Angela Merkel te mnogi drugi visoki uzvanici. Zagreb je konačno postao, u punom smislu te riječi, europska metropola! Nužno je naglasiti da je ovaj događaj okupio i mlade snage desnog centra Europe, a kroz sudjelovanje YEPP-a (Youth of the European people's party) i EDS-a (European Democrat Students). U konačnici, važno je naglasiti kako je ovaj skup uvelike pospješio ostvarivanje hrvatskih politika u europskom prostoru. To je kruna na velikom dijelu stvaranja samostalne Hrvatske i predsjednik Plenković nije bez razloga naše predsjedanje Europskom unijom posvetio hrvatskim braniteljima.

Kako vidite perspektivu hrvatskoga naroda u Bosni i Hercegovini?

Jako dobro poznajem prilike u BiH i svjestan sam, kao i čitava Vlada, da je pozicija Hrvata teška, ne samo zbog njihove malobrojnosti nego i zbog stalnih pokušaja majorizacije. Zauzimamo se za rješavanja pitanja Hrvata kao konstitutivnog naroda Bosne i Hercegovine i od toga nećemo odustati. Činjenica je da se broj Hrvata u Bosni i Hercegovini prepолоvio u odnosu na 1997., dok je istovremeno u doba lijevih vlada njihov politički položaj vidno oslabljen. Pred nama nije jednostavna zadaća. Moramo osvijestiti međunarodnu zajednicu kako unatoč potpisanom Daytonskom sporazumu Hrvati nisu u jednakopravnom položaju u odnosu na druga dva naroda te kako je potrebno poduzeti sve legitime mjere za realnu provedbu izbornog zakona. Budući da sam i sam rođen u Bosni i Hercegovini ova tema mi je od posebne važnosti. Hrvati u Bosni i Hercegovini trebaju birati svoje vlastite predstavnike na svim razinama vlasti i na sva mjesta koja pripadaju njihovim legitimnim predstavnicima. Plenkovićeva odlučnost u obrani njihova interesa, ali i svijest da uz njega imamo najbolju priliku da ih obranimo, jedan su od bitnih razloga moje privrženosti njegovoj politici.

Aktualno: Utemeljitelji

Nacionalni odbor utemeljitelja u Turnju

Zdeslav Milas

Utemeljitelji imaju svoju važnost kao ljudi koji najbolje razumiju što je interes Hrvatske i imaju veliku odgovornost da i drugima prenesu važnost onoga što HDZ danas radi i što predstavlja za Hrvatsku.

KARLOVAC - TURANJ, 9. studenoga 2019. Na vrlo simboličan način, u Muzej Domovinskog rata Karlovac-Turanj, okupili su se utemeljitelji na Nacionalnom odboru koji okuplja stotinjak članova iz svih hrvatskih županija. Naime, u Domovinskom ratu 1991.-1995. Turanj je bio strateška točka u obrani grada, mjesto svega četiri kilometra udaljeno od centra Karlovca, na kojem je zaustavljen srpski agresor u pokušaju zauzimanja grada i presijecanja Hrvatske.

Sjednici su bili nazočni i pročelnik savjetodavnog vijeća HDZ-a Vladimir Šeks, pomoćnici glavnog tajnika Josip Šarić i Stjepan Adanić, članovi županijskog odbora Utemeljitelja Karlovačke županije, ravnateljica gradskog muzeja Hrvojka Božić, predsjednik županijske organizacije Utemeljitelja i izaslanik predsjednika HDZ-a Karlovačke županije Ivica Udžbinac, predsjednik Nacionalnog odbora u prethodnom sazivu Vice Vukojević, jedan od prvih utemeljitelja Zadra i južne Hrvatske Davor Aras, potpredsjednica HDZ-a izabrana na prvom općem saboru Zdenka Babić Petričević, predsjednik gradskog odbora HDZ-a Splita Petar Škorić, zastupnik i predsjednik Hrvatske zajednice općina Martin Baričević, glavni urednik glasila „Snaga zajedništva“, dr. sc. Ivica Miškulin.

VLADIMIR ŠEKS:
„Vratili smo 30. svibanj kao Dan hrvatske državnosti!”

Na poticaj Zajednice utemeljitelja, posebno predsjednika Maria Kapulice, predsjedništvo stranke dalo je prijedlog da se 30. svibnja ponovo vrati kao Dan hrvatske državnosti. Predsjedništvo i Nacionalno vijeće su taj prijedlog, tu inicijativu Utemeljitelja prihvatili. Izrađen je prijedlog zakona, prošao je prvo čitanje i za kratko vrijeme će taj zakon biti usvojen i ponovo će biti kao što je bio u srcu hrvatskog naroda desetak i više godina, ponovo će se 30. svibnja slaviti i obilježavati kao krovni nacionalni praznik Hrvatske države. Vraćamo, dakle, dug i prvom hrvatskom predsjedniku i svim osnivačima Hrvatske demokratske zajednice koji su taj dan obilježavali i ustanovili kao dan Hrvatske državnosti diljem svijeta. Sada to vraćamo i uzvraćamo onoj odmazdi koja je učinjena 2001. godine kada je jednom zlobnom intrigom, tada lijevo liberalne koalicije, taj dan, kao osveta predsjedniku Tuđmanu i svima nama ukinut.”

IVAN UDŽBINAC:
„Neka ideja prođe, neka ne, ali se uvažavamo...”

Naša organizacija trenutno broji preko osam stotina uredno registriranih članova. Mi imamo jako dobru suradnju i uvažavanje sa ostalim zajednicama, odnosno s našim županijskim i gradskim odborima. Pa evo, to Vam svjedočim i ja kao županijski potpredsjednik, kolegica Hrvojka kao gradska potpredsjednica, imamo predstavnike Utemeljitelja u općinskim i gradskim vijećima i u županijskoj skupštini i to u znatnom broju. Imamo dužnosnika po Karlovačkoj županiji, dakle, po gradovima, općinama. Vidim, budimo iskreni, da imamo problema u nekim županijama. Mi hvala Bogu takvih problema nemamo, upravo zbog toga što se kod nas dogovara, razgovara, nekad ideja prođe, nekad ne prođe, ali se uvažava...”

IVICA MIŠKULIN:
„Na putu smo da pobijedimo nedostatak komunikacije”

Ja sam ovdje angažiran na mjestu glavnog urednika stranačkog glasila Zajednice utemeljitelja. Možda bi bilo dobro ukratko reći koliko je ovakva stvar važna i za Zajednicu i za stranku u cjelini. Sinoć mi je jedna starija gospođa, nema mnogo veze oko toga što mi je punica, rekla „ma izvrsno Vam ove nove novine izgledaju” i čitala ih je od 9 do pola 11 navečer. To pokazuje da je takvo glasilo nedostajalo, a mi smo sada na putu da pobijedimo takav nedostatak... U prvom redu nama je cilj prodrijeti među članstvo Hrvatske demokratske zajednice jer je to polje do sada bilo jako zapušteno i zaključili smo da je bolja, preciznija informacija ono što je potrebno kako članstvu tako i ostalim pristašama Hrvatske demokratske zajednice. Slijedeća zamisao je da naglašavamo, podupremo, pa ako hoćete i pozitivno kritiziramo sva dostignuća Vlade koja se u prošle tri godine i te kako ima čime pohvaliti i nećemo biti stidljivi u tome da naglasimo ono dobro što je učinjeno. Mi ćemo uvijek donositi aktualne informacije vezane za unutrašnju i vanjsku politiku. Uvijek ćete imati i dosta ažurirane, u onoj mjeri u kojoj nam to naše mogućnosti budu dopuštale, podatke o djelovanju same Zajednice. Nemojte zaboraviti, u prvom redu to je Vaše glasilo.”

JOSIP ŠARIĆ:
„Zasučimo rukave”

Mi Utemeljitelji imamo važnu ulogu u procesu ovih izbora i moramo zasukati rukave i učiniti što je moguće više. Sustav će funkcionirati kroz županijske organizacije jer mora postojati organizacijski red. Hrvatska demokratska zajednica je organizirana i uređena stranka i onda kada dobro funkcionira kao uređena i organizirana stranka, tada ima i rezultate. Predsjednici županijskih, gradskih i općinskih organizacija su ujedno i predsjednici stožera i moramo učiniti sve da u prvom krugu prikupimo više glasova, a u drugom krugu da završimo taj posao. Zaboravimo sve moguće kandidature ili bilo kakve druge procese koji se danas pokušavaju otvarati, jer nam štete. Prionimo najvažnijem poslu, to je pobjeda Kolinde Grabar-Kitarović.”

DAVOR ARAS:
„Svi ćemo pomoći”

Svi smo dužni pripomoći u skladu sa svojim mogućnostima da stranka kojoj pripadamo bude pobjednica. I gledajući kroz tu prizmu, ja sa 87 godina, a ne 94 kako to stoji u zapisniku, dat ću svoj doprinos...”

PETAR ŠKORIĆ:
„Napravimo film o Franji Tuđmanu”

Uoči dvadesete godišnjice smrti našeg utemeljitelja postoji potreba da mi napravimo jedan dokumentarni film o našem predsjedniku Franji Tuđmanu, jer je to naš veliki državnik više negoli zaslužio. Ja sam siguran, kada bi se uzele izjave njegovih suvremenika, od Kinkela i Khola do ostalih, da bi sve te izjave ulogu Franje Tuđmana još samo povećale. Prema tome još nije kasno da se toga uhvatimo i mislim da je Zajednica prava adresa da to potakne i da se u slijedećih godinu - dvije nađe način kako bi se napravio taj film.”

Svi smo dužni pripomoći u skladu sa svojim mogućnostima da stranka kojoj pripadamo bude pobjednica.

IVICA TAFRA:

„Razmislimo o ponovnom uvođenju obveznog vojnog roka!

Svi znamo da je Vlada vratila dostojanstvo i integritet Hrvatske vojske, da brine i o opremanju i dostojanstvu tih ljudi, ali vrijeme je da, uz profesionalnu vojsku koju imamo, počnemo razmišljati i o ponovnom uvođenju nekog oblika obvezne vojne obuke, odnosno vojnog roka. Postoji niz pokazatelja koji nas, obzirom na sigurnosno okruženje u kojem se nalazimo, tjeraju da razmislimo u ovom smjeru. Ovdje imamo stručnih i iskusnih ljudi, od generala do visokih časnika, ljudi koji su obnašali razne dužnosti u ratu i siguran sam da možemo napraviti jedan tim koji će ozbiljno preispitati sve aspekte ovog prijedloga i po potrebi ući u njegovu razradu s Ministarstvom obrane i drugim institucijama hrvatske države.”

MARKO TESKERA:

„Bit ćemo i dalje naj snažniji

Virovitičko-podravska županija biti će i na predsjedničkim izborima jedna od onih sredina iz koje će doći naj snažnija potpora našoj kandidatkinji. Europarlamentarni izbori daju nam za pravo to najaviti. Na njima smo postigli zavidne rezultate – dvadeset posto jače nego što su bili rezultati na državnoj razini. U tu su pobjedu ugrađeni i napor Utemeljitelja koji su uvijek bili na raspolaganju stranci i borili se za ostvarenje njezinih izbornih ciljeva.”

IVICA BRATIĆ:

„Zapanjujući podaci

Nastavno na odluku o većem uključivanju članstva obišao sam neka općinska i gradska područja i došao sam do zapanjujućih podataka. Nisu oni čak nepoznati, o tom smo razgovarali, ali je činjenica je da je ipak onom famoznom Sanaderovom revizijom i detudnizacijom, jedan ogroman, ogromni broj članova HDZ-a, Utemeljitelja prvenstveno, izbrisan iz članstva. Obišao sam općine i gradove, odredili smo koordinate i sa svoje ćemo strane učiniti sve da se sa svim našim utemeljiteljima što više povežemo.”

DRAŽEN NIKOLIĆ:

„Okupljajmo svoje članove

Mi u Splitsko-dalmatinskoj županiji okupljamo sigurno jedno 600 članova naše zajednice. Uredno obilježavamo sve časne i svete obljetnice ove stranke. Časno smo sudjelovali, možda sa najbrojnijim izaslanstvom, obljetnici našeg prvog javnog okupljanja HDZ-a 28. veljače 1989. godine što su u svom govoru istaknuli i naš predsjednik Mario Kapulica i predsjednik stranke Andrej Plenković. Imenovali smo na našim sjednicama povjerenike za Vis, za Brač i sada radimo na uslojavanju povjerenstva za općinu nekadašnje Imotske Krajine, tog epicentra hrvatstva u našoj županiji.”

TOMISLAV TESKERA:

„Snaga zajedništva” nam je od velike pomoći

Naša organizacija u Brodsko-Posavskoj županiji je dosta aktivna, iako imamo i nekih nedostataka u svom radu, koji nisu od jučer, kao što je to uredno vođenje registra našeg članstva i komunikacija sa utemeljiteljima stranke diljem županije. Zbog toga se posebno zahvaljujem gospodinu Kapulici koji nas je pritisnuo da završimo registar Utemeljitelja, jer znamo da smo svi dobili rokove da to učinimo. Pozdravljam posebno i naš časopis. To je odlična novost za nas utemeljitelje i sigurno će nam pomoći u okupljanju i proširivanju baze naših članova, koju želimo proširiti i na sve one koji nam još formalno nisu pristupili a imaju pravo na status našeg člana, koji simpatiziraju i koji vole Hrvatsku demokratsku zajednicu.”

MARKO KVESIĆ:

„Radimo, iako smo pomalo na rubu zbivanja

U ime zajednice ja mogu reći da, što se tiče tehničkih pitanja, ono što dođe iz središnjice odnosno predsjedništva mi kao članovi zajednice ispunjavamo. U našoj Osječko-baranjskoj županiji Županijski odbor HDZ-a je onaj koji sve organizira, a mi smo pomalo na rubu zbivanja iako stalno nudimo suradnju. Kao Utemeljitelji radimo onoliko koliko možemo. Problema ima sa brojem članova uglavnom zbog posljedica svojevremene „revizije članstva” jer mnogi ljudi koji su se u članili 1989. i 1990. nisu željeli ispunjavati nikakvu novu pristupnicu. Obzirom da takve ljude imamo na popisima u evidenciji Utemeljitelja, a uvjet je da moraš biti član stranke, sad smo u problemu što i kako napraviti. Nisu ti ljudi izašli iz HDZ-a, samo imaju u sebi neki ponos i ne žele se odazvat da riješe svoj status ponovnim popunjavanjem pristupnice i da to bude legalno, da bude sve u redu.”

JANKO ŽUŽIĆ:

„Teško je biti HDZ-ovac u Istri

Kada pričamo o Istri, mi znamo reći da dolazimo iz neke vrste „političke dijaspore”. Teško je biti HDZ-ovac u Istri. Znam da bi ovo trebao biti motivirajući govor s obzirom da nam se približavaju izbori za predsjednicu, međutim moram se dotaknuti i lošijeg dijela. Naš Županijski odbor HDZ-a nije se sastao već jako dugo. Dolazili su iz središnjice razni dužnosnici i uvjerali su se sami na licu mjesta kako je stanje. Apelirao bih sa ovog mjesta da se to stanje što prije riješi. Pojedini emisari idu po Istri, huškaju naše članove da ne glasaju za našu kandidatkinju nego da glasaju za Škoru ili da ostanu kući. To moramo otvoreno reći. Inače zajednica Utemeljitelja u Istri je mala ali je složna. Ona kontinuirano radi, prisustvujemo svim događanjima, aktivni smo i učiniti ćemo sve da naši rezultati budu što bolji.”

Mi imamo jednoga kandidata i to je naša predsjednica i dužnost i obveza je da damo sve od sebe u tom pravcu da ona još jednom pobjedi.

FRANJO POLJAK:

„O članovima treba voditi računa

Naša županijska organizacija, koja je nedavno raspuštena, ima u svojoj evidenciji stotinu dvadeset i tri člana. Utemeljitelja koji su i danas članovi stranke ima barem dva puta više, a tu su i mnogi koji danas nisu aktivni članovi HDZ-a i o kojima također treba voditi računa. U okviru svoje Koprivničko-križevačke županije dobro surađujemo sa županijskim odborom HDZ-a, ta veza je potpuno funkcionalna, organska i cijelo vrijeme se obostrano komunicira. Utemeljitelji često raspravljaju i predlažu teme koje su bitne za politiku stranke, izborne procese i kampanje. Nakon predsjedničkih izbora planiramo održati novu izbornu skupštinu, a u međuvremenu ćemo imati vremena pristupiti svim našim sadašnjim i potencijalnim članovima. Predsjedniče imate i dalje Utemeljitelje i HDZ-ovce iz devedesete godine iz Koprivničko-križevačke županije tu, na okupu, na svojoj strani i dat ćemo sve od sebe da ih maksimalno moguće aktiviramo u predstojećim izborima.”

STANKO BATUR:

„Ne zabrinjavaju nas „spavači

Odgovornost za vođenje Zajednice preuzeo sam prije nešto više od godinu dana i mogu vam kazati da smo ojačali rad naše organizacije, povećali broj članova, sudjelujemo u radu Županijskog odbora i aktivnostima vezanima uz provedbu svih izbora HDZ-a. Stanje u HDZ-u je dobro, iako imamo određenih problema koje stvaraju spavači unutar HDZ-a, koji zaspu 1990. godine pa se probeude 2019., pa nam period koji je između toga objašnjavaju i trude se uvjeriti nas da bez njih HDZ nikada nije ni postojao niti će ga biti. Konstruktivne kritike - ako se kroz njih daje određeno rješenje - prihvaćamo kao besplatan savjet, ali sve ono što je kritika bez rješenja smatramo ispraznim lupetanjem i to će tako i dalje ostati. Mi se u našoj županiji vodimo načelom da svaki član ima dužnost i obvezu ponašati se u skladu sa programom stranke i zaključcima predsjedništva HDZ-a. Mi imamo jednoga kandidata i to je naša predsjednica i dužnost i obveza je da damo sve od sebe u tom pravcu da ona još jednom pobjedi.”

IVO BAČIĆ:

„Mi znamo što znači biti politička organizacija

U ovih dvije godine i nešto, koliko sam predsjednik zajednice, uspjeli smo srediti registar članstva i ostvariti suradnju sa gradskim odborima i Županijskim odborom. Redovito sudjelujemo u obilježavanju obljetnica HDZ-a na području županije Primorsko-goranske. Mi znamo što znači biti politička organizacija i koje vrijednosti treba čuvati da bi zadržali svoju okupljajuću snagu. Kada je riječ o izborima, ja sam čovjek koji široko funkcioniра, od Splita do Dragonje, od Karlovca do Rijeke, tako da imam dobar uvid u to šta se na terenu događa u biračkom tijelu. Meni spominjat da želim da predsjednica Kolinda ima i drugi mandat, mislim da je bespotrebno. Ali činjenica da se događa ovo što je spomenuto, da neki putuju kroz cijelu ovu našu državu i pokušavaju kompromitirati našu predsjednicu. Zato je važno da na takve pokušaje ne nasjedamo i da pozovemo birače da biraju mudro i u interesu Hrvatske, da glasuju za Kolindu Grabar-Kitarović.”

ŽELJKO KRAPLJAN:

„Spustimo se do svakog člana

Apsolutno sam za dugoročno planiranje svih aktivnosti, ali da bi to mogli realizirati moramo si dat truda i odraditi ono što nas čeka u narednih mjesec dana, a to su izbori za našu predsjednicu Kolindu. Zašto to govorim? Dolazim iz Sisačko-moslavačke županije u kojoj se moramo zamisliti nad organizacijom izbora za EU parlament. Šta Vam govori ako imate 12.000 članova a dobijete 10.000 glasova? Ako u većini gradova i općina dobijete manje glasova nego što imate članova? Nije to bilo samo u našoj županiji, bilo je to nažalost i u nekim drugima. Da nam se to ne bi ponovilo idemo mi kao Utemeljitelji dati svoj maksimalni doprinos u mobilizaciji stranke. U Sisku, svaki puta kad smo dobili izbore dobili smo sa 13 glasova, sa 11, sa 9. Nama ako je jedna obitelj zaštekala, gubili smo izbore. Zato ne smijemo podcijeniti niti jednog člana, moramo imat svakog člana uz sebe. Stožeri ne mogu biti samo na papiru, oni moraju okupljati i mobilizirati, djelovati na temelju ozbiljnih raščlamba, spustiti se sa županijske razine do svakog čovjeka i svakog temeljnog ogranka.”

IGOR BANOVAČ:

„Naša je zadaća davati konstruktivan doprinos politici HDZ-a

Županijska organizacija Vukovarsko-srijemska ima više od sedamsto članova. Nastojimo se poboljšati, nakon što nas je predsjednik malo „stisnuo”, pa ćemo boljim ažuriranjem i dodatnim angažmanom doći i do tisuću članova, pošto stvarno imamo toliko ljudi. Sjednice redovito održavamo. Na zadnjim smo dali punu potporu predsjednici Kolindi Grabar-Kitarović u njezinoj kandidaturi za još jedan mandat. Uloga nas utemeljitelja je dati konstruktivni doprinos politici HDZ-a čiji smo sastavni dio, poticati inicijative i aktivnosti, te širiti kulturu razgovora i dijaloga kako bi došli do što boljih rezultata.”

MIROSLAV PETRY:

„Uključili smo u rad istinske utemeljitelje

Nakon obnove rada naša Zajednica ažurirala je bazu članstva, uključila u svoj rad istinske Utemeljitelje, te pripremila izbornu skupštinu koja se održala 5. ožujka 2019. godine u spomen kući dr. Ante Starčevića. Kako se u vrijeme izborne skupštine održavala i kampanja za izvanredne lokalne izbore za skupštinu Ličko-senjske županije, utemeljitelji su se aktivno uključili u političku kampanju, te su svojim aktivnostima značajno doprinijeli izbornoj pobjedi HDZ-a. Trenutno radimo na pripremnim aktivnostima vezanim za predstojeće predsjedničke izbore, kao i na pripremanju vezanim uz obilježavanje 30. godišnjice osnutka HDZ-a na području županije. Zahvaljujem gospodinu Mariu Kapulici koji je svojim angažmanom jako puno pomogao nama što se tiče Utemeljitelja HDZ-a Ličko-senjske županije i dodao bih da će gospođa Kolinda Grabar-Kitarović u našoj županiji uz pomoć Utemeljitelja, čiju podršku u potpunosti ima, dobiti snažnu većinsku potporu. I zamolio bi Vas da prenesete pozdrave gospodinu Plenkoviću, koji se uvjerio kako u Gospiću ima veliku potporu Utemeljitelja i članstva Ličko-senjske županije.”

Novoizabrani dužnosnici: Tomislav Družak, Hrvojk Božić, Ivica Tafra i Gordana Hanžek

Aktualno: Utemeljitelji

Govor predsjednika Zajednice na Nacionalnom odboru

Mario Kapulica

Obraćajući se okupljenim članovima Nacionalnog odbora, predsjednik Zajednice pozvao je na još veći angažman u ostvarivanju političkih ciljeva HDZ-a.

O pokretanju glasila Zajednice

Većina nas smo politični ljudi, pratimo situaciju, informiramo se. Dosta svojih mišljenja formiramo i na temelju onoga što pročitatmo, što vidimo, što je objavljeno u javnim medijima. Postalo je jasno da trebamo nešto napraviti da bi stranka mogla jasnije i preciznije komunicirati svoju politiku, koja se često puta teško probija do medija, a i kad dođe u medije postane derivat istine pa onda nije potpuno razvidno ni zašto neke odluke donosimo, ni zašto određenu politiku provodimo.

Stoga smo se upustili u jedan pozamašan pothvat, a to je tiskanje našeg glasila. Ovaj broj koji ste dobili danas će biti poslan na 9.987 adresa članova Zajednice Utemeljitelja i dužnosnika HDZ-a. Dakle, glasilo koji imate u ruci, dobilo je 5.998 članova Zajednice utemeljitelja, čije podatke i adrese imamo. Zbog toga smo imali onu akciju sređivanja naše baze podataka. Nismo to radili zato što nismo imali drugog posla ili zato što smo Vas htjeli opteretiti, nego zato što smo htjeli doći do što većeg broja naših članova.

Osim članova Zajednice Utemeljitelja, ovo glasilo dobili su predsjednici svih temeljnih, općinskih i gradskih organizacija HDZ-a, članovi svih županijskih organizacija HDZ-a, Gradskog odbora HDZ-a grada Zagreba i svih 17 područnih odbora u gradu Zagrebu, te članovi svih središnjih tijela HDZ-a. Na taj način ova organizacija, u kojoj su ljudi koji su 30 godina angažirani u politici, šalje jedan impuls koji bi možda bio primjereniji nekoj mlađoj generaciji, ali preuzeli smo zapravo ulogu koju smo imali 90-ih godina da svojim vlastitim primjerom pokazujemo u kojem bi smjeru općenito trebali ići i poboljšati tu komunikaciju.

O važnosti komunikacije

Moramo proširiti komunikaciju i učvršćivati svoje zajedništvo na provedbi naše politike. Što se tiče aktualnosti bilo je izvješće, Vi ste vjerojatno pratili, predsjednika stranke i Vlade o postignućima u protekloj godini. Neke od njih smo i u ovom glasilu nabrojali. Mislim da je to bitno za članove HDZ-a: da budu informirani i da znaju što je sve Vlada postigla samo u protekloj godini.

Dakle, nikad viša prosječna plaća, minimalna plaća i prosječna mirovina, nikad viša zaposlenost, najviša od neovisnosti, rekordno niska nezaposlenost, investicijski kreditni rejting, dva uzastopna suficita, rekordno smanjivanje javnog duga, četvrti krug poreznog rasterećenja, rekordne investicije i apsorpcija Europskih fondova,

do sada je isplaćeno šest peljeških mostova, rekordna turistička sezona unatoč svima koji su čitavo vrijeme u javni prostor plasirali najcrnje prognoze i najavlivali katastrofu.

Dobro, treba shvatiti zabrinutost hrvatskih ljudi, šta će biti, kako će biti, što će se dogoditi ako naši planovi i naša nastojanja ne urode onim rezultatima koje smo očekivali, ali evo, bila je rekordna turistička sezona i po broju gostiju i noćenja i prihodima, a onda da ne govorimo o rekordnom broju vrtića koje gradimo, luka koje obnavljamo, infrastrukture koje izgrađujemo i moderniziramo, i naravno nikad bolji položaj Hrvatske u Europi i svijetu. Uz sve to nikada više za hrvatske branitelje, nikada više za Hrvatsku vojsku i još k tome vraćanje 30. svibnja, jednog jedinog pravog Dana hrvatske državnosti.

O 30. svibnju kao Danu državnosti

Da smo propustili ovu priliku da taj datum vratimo o 30-oj obljetnice hrvatske državnosti, nisam siguran da bi smo imali novu. Bilo je proteklih godina, od kad je taj datum ukinut, puno nastojanja da se taj datum vrati. Promijenile su se i razne garniture na čelu naše stranke, ali mi smo ipak uspjeli, iskoristili smo tu, možda posljednju šansu, da u tome uspijemo. Ja sam zahvalan i predsjedniku stranke i predsjedništvu i Nacionalnom vijeću koji su to podržali i koji su donijeli tu odluku.

Da smo propustili ovu priliku nisam siguran da bi smo imali novu. Bilo je puno nastojanja u tom smjeru, promijenile su se i razne garniture na čelu naše stranke, ali mi smo ipak iskoristili, možda posljednju šansu, da u tome uspijemo.

Nitko nije bio sretniji od mene kad je na jednom sastanku, bilo nas je svega nekoliko, predsjednik stranke rekao: „Odlučio sam, idemo u promjenu zakona o državnim blagdanima! Postoji puno datuma u povijesti Hrvatske koji su značajni, jer je hrvatsko osamostaljenje bio težak i mukotrpan proces. Donosili smo brojne odluke od kojih je svaka bila važna s političko-pravnog aspekta, ali samo su dva datuma koja su u srcu. To su 30. svibanj, Dan hrvatske državnosti i to je Dan sjećanja na sve žrtve Domovinskog rata, Vukovara i Škabrnje”.

O Tuđmanovoj definiciji glavnih ciljeva državne politike

Podsjetimo se i na ono što je Tuđman krajem 1996. godine rekao u svom izvješću o temeljnim zadaćama državotvorne politike: „Temeljne zadaće državotvorne politike su: nastaviti podizati životni standard, jačati sve mjere demografske politike radi zaustavljanja odlazaka iz Hrvatske, jačati demokratski poredak, nastaviti podizati kvalitetu lokalne i državne uprave u cjelini radi uspješnog rješavanja, na svim razinama, svih problema u daljnjoj izgradnji Hrvatske u demokratsku zemlju napretka, vladavine prava i socijalne pravde. I posljednje, osigurati provedbu državne politike na svim razinama”.

Kao što ste mogli primijetiti Tuđman ovdje ne govori ni o jednom ideološkom pitanju, među ciljevima državotvorne politike ne navodi više ni jedno pitanje za koje on sam i svi mi znamo da smo ih riješili. Imali smo, doduše, još dvije godine do ostvarivanja punine suvereniteta mirnom reintegracijom Hrvatskog Podunavlja, kada će Tuđman opet reći da smo došli u poziciju da se konačno u potpunosti možemo posvetiti ciljevima izgradnje, jačanja i učvršćivanja položaja Republike Hrvatske.

Moramo proširiti komunikaciju i učvršćivati svoje zajedništvo u provedbi naše politike.

Ova politika, koju danas formuliramo na stranačkim tijelima, slijedi tu osnovnu Tuđmanovu ideju o hrvatskim prioritetima. To je duh ove politike. Postoji nekoliko teza koje se plasiraju od strane naših političkih oponentata, koji bi htjeli otvoriti nekakav procjep u Hrvatskoj demokratskoj zajednici i na tom procjepu napraviti, nudeći ne samo izmjenu izbornog zakona nego i Ustava, novu raspodjelu političke moći, odnosno snaga u Hrvatskoj u kojem Tuđmanova stranka više ne bi bila u vodećoj ulozi. U kojoj bi naša stranka, pod stalnim pritiskom da njima dokazuje svoju ispravnost, svoje državotvorstvo i svoj suverenizam, postala slična njima, suzila se i otkliznula sa pozicije koja je najprobitačnija za ostvarivanje hrvatskih državnih i nacionalnih interesa. Pozivam Vas da se tome zajedno suprotstavimo jer takva nastojanja niti su u interesu Hrvatske demokratske zajednice niti su u interesu hrvatske države.

O onome što je bitno za Hrvatsku

Moramo osvijestiti da je naša usmjerenost na pitanja koja su danas važna za hrvatske ljude, za njihov standard, za financijsku stabilnost i gospodarski rast, važna za Hrvatsku. Razina emocionalnog zanosa koji smo imali devedesetih postiže se samo u rijetkim povijesnim trenucima.

Ponavljanje takvog stanja značilo bi da smo ponovo ugroženi, da nam ponovo sudbina ovisi o koncu. Nije za očekivati da ćemo na trgovima slaviti to što Hrvatska ponovo ima investicijski državni rejting, iako je to važno i za gospodarstvo i za svakog građanina. To je u redu. To nitko ne očekuje.

Dobro je da je Hrvatska naviknuta na uspjehe, posebice zahvaljujući radu ove vlade. Ali ipak mislim da se moramo potruditi da osvijeste

stimo važnost tih uspjeha. Ovdje u glasilu imate jedan tekst o srbijanskom pogledu na Hrvatsku. O tome gdje je Srbija danas u odnosu na nas, sa 230 posto manjim BDP-om po glavi stanovnika, samo od turizma Hrvatska prihoduje više nego što je čitav njihov proračun. Toliko su daleko od nas da kad bi udvostručili svoj BDP, trebalo bi im 50 godina da nas stignu.

Zato se ne treba bojati onih oko nas. Mi moramo raditi svoj posao, imamo svoj dnevni red. I nije nama prva točka dnevnog reda odnos sa takvom Srbijom, nije nama prva točka dnevnog reda teza, koja se ponovo pokušava vratiti, o ugroženosti srpske nacionalne manjine. To nisu teme kojima mi trebamo dopustiti da dominiraju političkom scenom i da se cijela Hrvatska lomi oko toga. Dakle, moramo osvijestiti što je bitno.

Nemojmo ulaziti u pojednostavljanja tamo gdje im nema mjesta

Preuzeli smo odgovornost kako bi ljudi u ovoj državi živjeli bolje, jer ako ne budu živjeli bolje onda neće biti Hrvata, neće biti Hrvatske. I svi znamo da je demografski problem najveći problem ali o njemu rijetko ili malo govorimo, jer to su kompleksne teme koje ne možemo baš tek tako u kafiću uz kavu sa prijateljima komunicirati. Ako i mi nešto znamo o tome, oni vrlo slabo znaju. Takve rasprave su uvijek teške.

Nemojmo izbjegavati teške rasprave, nemojmo ulaziti u pojednostavljanja tamo gdje im nema mjesta. Moramo shvatiti u kojem složenom svijetu živimo i moramo shvatiti da od naših verbalnih bojnih pokliča - malo koristi ostaje. Nemojmo zbog toga ići linijom manjeg otpora i pokušavati prečicom postignuti neku svoju važnost, jer iza te važnosti, ako iza nje ne stoji mukotrpan rad i rezultati, Hrvatska nema koristi. Dakle, pozivam Vas da nastavimo ustrajno raditi. Moramo pritom angažirati i mlađe generacije. Moramo nekom ostaviti ovu stranku, a ostavljajući stranku, ostavljamo i državu.

Komunicirajmo svoju politiku

Bili smo u Osijeku, otvarali smo spomenik snimatelju Kaiću koji je poginuo snimajući ratne scene. Poslije toga smo imali Županijski odbor Vukovarsko-srijemske županije i tada sam rekao: Kaić je poginuo zato što je kamerom i mikrofonom bio blizu onoga što se događa i tu je sliku prenosio drugima. Možda nas nema 200.000, ali ima nas 100.000, i svaki od nas u svojoj ruci ima i kameru i mikrofona.

Gledajmo kome dajemo te mikrofona, što emitiramo preko tih mikrofona. Ono što je u interesu Hrvatske i Hrvatske demokratske zajednice ili ono što je protiv toga? 100.000 kamera i mikrofona ne može nitko zanemariti. Ako to stavimo u funkciju i mediji će početi pričati našu priču, ali ako mi pričamo njihovu priču, naše priče nikad neće biti. Pozivam Vas da počnemo pričati svoju priču jer ona je časna, ona je dostojanstvena i ona je jedino u interesu Hrvatske.

Počast žrtvama slunjskog kraja

Zajednica je utemeljiteljica na dan okupacije Slunja 16. studenog 1991. odala počast za 352 branitelja i civila, žrtava hrabre obrane slunjskoga kraja, branitelja koji su žrtvovali živote kako bi spasili više od 15 tisuća Hrvata koji su se našli u okruženju srpskih pobunjenika i zločinačke JNA.

Izvanrednom organizacijom, u uvjetima potpunog okruženja, tijekom 104 dana bestijalnih neprijateljskih napada iz svih smjerova i oružja, uz suradnju s povijesnim prijateljima iz Cazinske krajine spriječen je jedan u nizu planiranih bestijalnih zločina nad hrvatskim narodom radi provedbe memoranduma SANU. Slunj,

Saborsko, Cetingrad i sva naselja pitomog kraja uz rijeku Koranu stradavala su u zadnja tri rata i krvarila kako bi danas konačno punim plućima uživali u slobodi domovine Hrvatske.

Sjećanje na ponosne dane obrane bitke za Slunj, uz bok Vukovara, Škabrnje i svih hrvatskih mjesta stradalih u Domovinskom ratu, ostaje obveza i zalag budućnosti. Na dan sjećanja 16. studenog gradonačelnik Slunja, utemeljitelj Jure Katić i predsjednik županijske zajednice i jedan od zapovjednika obrane Slunja Ivan Udžbinac u društvu mnogobrojnih utemeljitelja i izaslanstva Zajednice na čelu s Ivicom Tafrom poklonili su se svim žrtvama obrane.

Radni sastanak Utemeljitelja u Sisku

U Sisku je 15. studenog održan radni sastanak Zajednice utemeljitelja HDZ-a Sisačko-moslavačke županije na čelu s predsjednikom Željko Krapljanom, na kojemu su sudjelovali tajnik županijskog odbora Milan Golik, rizničar Boris Kleković i član odbora Zdenko Brodar i glavni tajnik cijele Zajednice Gordan Hanžek.

Radni sastanci starih prijatelja začinjeni su sjećanjima na dane osnivanja stranke i obrane Domovine, međutim naši sastanci uvijek donose i nove ideje. Sisak i županija, uz projekte komunalne i prometne infrastrukture koji će pridonijeti konkurentnosti, danas zahtijevaju i aktivnu ulogu u rješavanju problema u području sporta. Aktualna SDP-ova gradonačelnica Siska Ikić Baniček svojim ponašanjem unosi razdor u sve sfere života grada. Poznati su incidenti s Maticom hrvatskom, uređenjima i korištenjem javnih površina, a posebice slučajevi negativnog uplitanja u novonastale probleme u sisačkom sportu. Hokej na ledu u Sisku ima tradiciju staru više od 80 godina i danas,

kad je dobio uvjete koje su mnoge generacije mogle sanjati, sve više postaje prijemor među građanima. Sastanak je upravo stoga održan na novoizgrađenom klizalištu jer HDZ je oduvijek znao preuzeti stvorene obveze te podržati i realizirati projekte za budućnost Siska i županije.

Osim toga utemeljitelji HDZ-a analizirali su i trenutnu situaciju u gradu Sisku te zaključili kako je bitno potaknuti sve članove stranke, članove njihovih obitelji i sve simpatizere stranke da izađu na predsjedničke izbore i svoj glas daju kandidatkinji HDZ-a Kolindi Grabar-Kitarović. Utemeljitelji Sisačko-moslavačke županije rekli su kako će ponovo pružiti svoj puni angažman i doprinos u organizaciji kampanje, a sve kako bi Hrvatska demokratska zajednica iznjedrila još jednu u nizu izbornih pobjeda. Kandidati HDZ-a uvijek su dosad dobivali najveći broj glasova u gradu Sisku. „Vjerujem kako će se taj niz i nastaviti te da će naša kandidatkinja ponovo u gradu Sisku osvojiti najveći broj glasova“, zaključio je Željko Krapljan.

Još smo uvijek vitalni

U Prelogu su 27. studenog zajedničkim druženjem utemeljitelji Međimurske županije obilježili 30 godina osnivanja HDZ-a u svojoj županiji.

Županijski predsjednik Zajednice utemeljitelja Mladen Križaić i glavni tajnik Gordan Hanžek uručili su 153 utemeljiteljske iskaznice u veselom ozračju osnivača stranke koji su pod vodstvom prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana stvarali slobodnu i neovisnu Hrvatsku.

Obraćajući se skupu predsjednik Mladen Križaić istaknuo je: „Veseli me što ste se na naše

zajedničko druženje i podjelu iskaznica okupili u velikom broju. To je još jedan dokaz da smo mi Utemeljitelji vitalni dio stranke spreman na sve izazove, a što ćemo ponovno pokazati u podršci našoj Kolindi Grabar-Kitarović u predstojećim predsjedničkim izborima.“

Prigodnim riječima upoznavajući sa novostima u organizaciji i aktivnosti Zajednice stranačkim prijateljima obratili su se domaćin gradonačelnik Grada Preloga Ljubomir Kolarek, Gordan Hanžek i član predsjedništva Radoslav Dumančić.

Tri desetljeća HDZ-a u Berlinu

Berlin, 23.11.2019. - U Berlinu, glavnom gradu Savezne Republike Njemačke, proslavljeno je 30 godina od osnutka ogranka HDZ-a Berlin "Stjepan Radić".

U prostorijama Hrvatske zajednice okupilo se velik broj članova i simpatizera naše stranke. Domaćini su imali priliku ugostiti i jednog od utemeljitelja HDZ-a Tomislava Družaka.

Prigodnim programom i govorom gostiju uveličana je naša velika obljetnica. Družak je istaknuo ulogu prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana u stvaranju hrvatske države, koja je danas pouzdan oslonac Hrvatima diljem svijeta, a posebno hrvatskom narodu u BiH.

Svemu je tomu prethodio ključan trenu-

tak, a to je pomirba te zajedništvo domovinske i iseljene Hrvatske. Od tada je Hrvatska koja je u proces svog osamostaljenja krenula bez ijednog diplomatskog predstavništva do Hrvatske koja predsjedava Europskom unijom prešla dug i trnovit put.

Družak je pozvao okupljene na odgovorno političko djelovanje i rad u interesu Hrvatske, koja pod vodstvom Andreja Plenkovića ima priliku postići svoju punu političku i gospodarsku afirmaciju. Druženje je, nakon poziva na izlazak na izbore i glasovanje za predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović, nastavljeno uz domjenak te razmjenu iskustava sa članovima naše stranke.

Knjige za muzej! Poziv svim našim članovima

Drage prijateljice i prijatelji, kako vam je zasigurno dobro poznato, zadnja sjednica Nacionalnog odbora Zajednice utemeljitelja Hrvatske demokratske zajednice „dr. Franjo Tuđman“ održana je u prekrasnim prostorijama novootvorenog Muzeja Domovinskog rata u Turnju.

Kako ste također imali prilike vidjeti, muzej je u početnoj fazi organizacije i rada, što znači da mu treba i moderna te bogata knjižnica. Pozivamo vas stoga da, najbolje preko županijskih zajednica, organizirate prikupljanje knjiga, brošura, letaka i drugih simbola iz vremena stvaranja samostalne Republike Hrvatske te njezine obrane (1990. - 1998.). U vezi s navedenim svim će županijskim zajednicama biti upućena posebna okružnica, u kojoj će se precizirati potrebni tehnički i drugi detalji. Za sada, dobro pogledajte svoje police i radne sobe te izdvojite kakvu knjigu za muzej!

Izložba posvećena Tuđmanu

Dvadeset godina je nakon smrti predsjednika Tuđmana. Ove godine ćemo obilježiti tu tužnu obljetnicu. Hrvatska demokratska zajednica na nekoliko razina želi taj dan posvetiti predsjedniku Tuđmanu.

Zajednica Utemeljitelja, koja s ponosom nosi Tuđmanovo ime, organizirala je u zgradi središnjice izložbu posvećenu svom utemeljitelju i vodi nacionalnog pokreta za stvaranje hrvatske države dr. Franji Tuđmanu. Na taj način pretvaramo središnjicu stranke u izložbeni prostor u kojem ćemo izložiti dokumente i fotografije vezane uz Tuđmana kao predsjednika i Utemeljitelja Hrvatske demokratske zajednice. Trideset godina nakon osnivanja stranke Tuđman je ostao glavni orijentir za vođenje svake nacionalno osvještene državotvorne politike, čovjek koji je postavio temelje moderne hrvatske države.

Intervju:

Kolinda Grabar-Kitarović

Potrebna nam je stabilnost, jasan program i okupljanje oko rješavanja ključnih pitanja hrvatske budućnosti.

Dva tjedna prije predsjedničkih izbora predsjednica Republike u intervju za „Snagu zajedništva“: „Osigurati ćemo kontinuitet naše politike“.

Intervjuirao: dr. sc. Ivica Miskulin

Gospođo predsjednice, Hrvatska je prije pet godina, nakon tri mandata Mesića i Josipovića konačno izabrala predsjednicu koja, usudio bih se reći, najbolje odražava Hrvatsku stvorenu pod Tuđmanovim vodstvom, obranjenu u ratu i izgrađenu na jedinstvu čitavog hrvatskog naroda. Što je cilj Vaše ponovne kandidature?

Osigurati kontinuitet politike koja se temelji na vrijednostima državnosti, domoljublja, narodnjaštva i demokracije. Sve ostalo odvijat će se u okviru tih temeljnih odrednica: briga o demografskim pitanjima, afirmacija interesa Hrvata Bosne i Hercegovine kao i interesa Republike Hrvatske u svijetu te zalaganje za što bolje uvjete života u Hrvatskoj.

Čuli smo prije koji tjedan kako je izgledala Hrvatska prije nego li je HDZ preuzeo odgovornost za njezino vođenje i prije Vašeg izbora na dužnost hrvatske predsjednice i što je za tadašnju vlast bilo „normalno“: rušenje kreditnog rejtinga, zaduživanje, stagnacija, Lex Perković...

Cilj svake državne politike je smanjivanje poreza i javnog duga, ostvarivanje proračunskog viška, rast standarda, bolji uvjeti života, veća tolerancija u društvu, zaštita svih ranjivih skupina... U tom pogledu možemo govoriti o razdoblju političkih neuspjeha bivše SDP-ove i političkih uspjeha sadašnje, HDZ-ove vlade, koja se uspješno nosi s brojnim problemima s kojima se prethodne vlade nisu imale hrabrosti uhvatiti u koštac. Hrvatska zna što je mene dočekalo na početku mandata, i sigurno nećemo dozvoliti povratak takvih nesuvislih i za Hrvatsku štetnih politika.

Stječe se dojam da ljevica nije baš najuspješnija u zaštiti onih na koje se najviše poziva, radničkog dijela hrvatske populacije.

Da, i to je greška u koju upadaju neki koji svoju socijalnu osjetljivost iskazuju frazom kako su u tome „ljevi“, a u ostalim pitanjima „desni“. Iskustvo nam govori da to nije točno, i da su se u Hrvatskoj vlade i predsjednici desnog centra uvijek bolje i uspješnije brinule o hrvatskim gospodarskim interesima i standardu hrvatskih ljudi. Dakle socijalna osjetljivost nije ekskluzivnost niti istoznačnica

ideološke ljevice. Naprotiv. Budimo realni, ljudi ne žele socijalnu pomoć, nego mogućnost da rade i podižu svoje obitelji.

Čini se da ljevica o radničkim i socijalnim pravima govori kad treba doći na vlast, a onda vrlo brzo izgubi fokus s te teme. Problemi se u pravilu ne rješavaju, gospodarstvo stagnira, a onda se vrlo brzo, kada se počnu osjećati sve pogubne posljedice takve politike, za to nađu krivci. Jednom su to Hrvati u BiH, drugi put branitelji...

Sklonost vraćanju na neke ideološke postavke iz prošlosti vrlo je svojstvena lijevim političkim nomenklaturama. Ali trebaju nas zabrinuti posljedice takvih politika. One se očituju u čestom i upornom ideološkom pretjerivanju, koje je iz obrane prešlo u napadačku fazu, pri čemu se često ne uvažavaju ni elementarne činjenice iz suvremene hrvatske povijesti, a kamoli različita mišljenja. Tuđman je stvorio državu uvažavajući sve pozitivno, a odbacujući sve negativno iz djelovanja najvažnijih lidera i pokreta koji su prethodili stvaranju suvremene Hrvatske, od Starčevića i Radića do nacionalnog dijela hrvatske ljevice. Zanimljivo je da uvijek kad dođe na vlast, ljevica potroši barem pola mandata u nastojanju da sve što su oni prije njih napravili proglaši lošim. Taj nedostatak usmjerenosti na ono za građane važno i ono za državu probitačno na koncu uvijek završi stagnacijom Hrvatske, zanemarivanjem njezinih stvarnih potreba i problema te na kraju u traženju krivaca za vlastiti neuspjeh.

S druge strane neki od Vaših konkurenata se stalno pozivaju na narod, predstavljaju se kao njegovi autentični predstavnici i nude koncepte koji više sličie na neki novi model izravne demokracije nego na parlamentarnu demokraciju?

Predsjednika države biraju svi naši građani s pravom glasa. Prema tome, predsjednik je uistinu odraz volje hrvatskih građana. Tako izabran predsjednik dio je vlasti koja počiva na sustavu parlamentarne demokracije u kojem se točno zna koje su njegove dužnosti, a koje Vlade i Sabora te ostalih dionika vlasti. Ne znam zašto neki uporno daju do znanja da

se u tom sustavu ne bi osjećali ugodno i traže njegovu potpunu promjenu. A onda pri tome improviziraju, kao da nisu svjesni kako izmjena bilo koje ovlasti jednog tijela državne vlasti nužno zadire u ovlasti drugog tijela. Neki prijedlozi možda neupućenima lijepo zvuče jer su na liniji jednostavnih rješenja poput one „da je meni pet minuta vlasti, riješio bih sve probleme“. Takvi populistički eksperimenti nisu svojstveni samo Hrvatskoj, to je trend koji vidimo i u drugim zemljama gdje se javljaju lažni proroci koji nude instant-rješenja. Imamo Hrvatsku, članicu smo NATO-a i EU-a, sad je na nama da gradimo bolji život za sve, Hrvatska zna da joj ne trebaju eksperimenti.

Važno je, bez obzira na ideološku orijentaciju, zadržati fokus na rješavanju pitanja gospodarskog rasta i povećanja standarda?

Upravo tako. Jer ako se ne promijene demografski trendovi, na koje upravo gospodarski rast i rast standarda imaju velik utjecaj, onda će sva druga pitanja postati nevažna. Prazna Hrvatska neće imati ideologije. Ispraznjena od ljudi ona će prestati postojati, a hrvatske barjake više neće imati tko držati. Zato jedan od naših najvećih zajedničkih ciljeva mora biti nastavak razvoja i rasta Hrvatske na zdravim temeljima. A za to su potrebne tri stvari: stabilnost, jasan program i okupljanje oko rješavanja ključnih pitanja hrvatske budućnosti te zajednički angažman svih sastavnica hrvatske vlasti oko takvih očekivanja i potreba hrvatskog društva. I to je ono što nam je važno, a ne oživljavanje pojedinačnih političkih karijera niti nasjedanja na isprazna populistička obećanja.

Hrvatska demokratska zajednica i predsjednik Plenković daju Vam snažnu potporu. Hoće li ona biti dovoljna za pobjedu?

Za pobjedu će biti dovoljan jedan glas više od ostalih kandidata. Pri tome očekujem potporu svih onih koji žele da za neposredno izabranog čelnog čovjeka države imaju osobu koja će u obnašanju te dužnosti voditi računa o interesima svih hrvatskih građana, ali i svim strateškim nacionalnim interesima.

” Ušla sam u ovu bitku jer vjerujem i u sebe i u Hrvatsku, jer vjerujem da Hrvatska zna i da, slaviti ćemo pobjedu!

I u ovim izborima očekuje se velik broj kandidata. Neki su u kampanji već više od pola godine. Osjećate li neku homogenizaciju protiv Vas ili Vašeg ponovnog izbora?

Ne osjećam, naprotiv, svakoga dana svjedočim o okupljanju oko programa koji sam iznijela i koji kanim zastupati i provoditi u idućem mandatu. No to ne znači da takvih pokušaja nije bilo. S obzirom na to da se zna da sam prije pet godina izabrana na ovu dužnost kao kandidatkinja HDZ-a i da imam potporu stranke za drugi mandat, nastojalo se stvoriti frontu protiv HDZ-a, a onda posljedično i mene kao kandidatkinje koju HDZ podržava. Taj plan nije uspio iz dva razloga. Prvo, zato što je hrvatska Vlada, koju predvodi HDZ, napravila niz koraka u pravom smjeru. To se ogleda i u povećanju plaća i mirovina, podizanju kreditnog rejtinga, ostvarivanju višegodišnjeg suficita i ostvarivanju rasta na zdravim osnovama. Drugo, zato što sam dobila potporu koja obuhvaća i razne druge političke grupacije i ugledne pojedince raznih profila koji su poslali jasnu poruku da ovo nije borba između HDZ-a i svih ostalih, nego borba za osobu koja će najbolje obnašati predsjedničku dužnost u interesu svih građana. Nije sve idealno, naprotiv, ali to me i motivira da nastavimo jer znam da idemo u dobrom smjeru.

No što je s opasnošću, na koju neki upozoravaju, da bi se desniji dio biračkog tijela mogao okrenuti prema Miroslavu Škori?

To ste dobro kazali – da postoji opasnost da se neki „okrenu” prema toj opciji. Ali mi znamo da je većina ljudi koji naginju tradicionalnim vrijednostima oduvijek bila sklona HDZ-u. Postoji i razlog zašto je to tako. Riječ je o poziciji za ostvarivanje hrvatskih nacionalnih interesa u kojoj se većina naših građana i birača najbolje osjeća. Zašto bi glasači napuštali poziciju koja je najprobitačnija za Hrvatsku, koja sustavno radi u interesu Hrvatske? Dakle, ja tu „opasnost” ne osjećam kao nešto što može dovesti u pitanje moju pobjedu. Mislim da to sve više uviđaju i oni koje su možda zavarale prve poruke mog protukandidata, davane u kontroliranim uvjetima i bez mogućnosti preispitivanja.

Rekli ste već da je lamentiranje izmjenama predsjedničkih ovlasti varanje birača, a to je u središtu kampanje barem nekoliko Vaših protukandidata?

Gledajte, ustavna poboljšanja su jedno, a izmjene koje bi promijenile karakter našeg unutarnjeg uređenja i sustav parlamen-

tarne demokracije su nešto sasvim drugo. Vodite računa da neki prijedlozi povećavanja predsjedničkih ovlasti sadrže najavu suspenzije utjecaja ne samo Vlade i Sabora nego i samih političkih stranaka. Zato ponavljam da raspravljati na taj način o pitanjima koja mogu imati dalekosežne i nepredvidive posljedice na temelje našeg političkog sustava i čitav unutarnji život, u atmosferi uzavrelosti izborne kampanje nije odgovorno, nije moguće i služi samo privremenom skretanju pozornosti i pridobivanju birača. Ja u tome neću sudjelovati.

Jedan od slogana vaše kampanje je optimizam. Koliko je on važan u onome što nastojimo ostvariti?

Duga ekonomska kriza uzrokovala je stanje malodušja i apatije u Hrvatskoj, a proteklih sam godina poduzimala sve da je iz tog stanja izvučem. Međutim, još nedostaje čvršćeg i trajnijeg samopouzdanja i nade, stoga bih svakako rekla da je optimizam vrlo važan. Jer spomenuta apatija zbog krize, iseljavanja i nepovjerenja građana u politiku s uspjehom se nogometne reprezentacije na Svjetskom prvenstvu 2018. pretvorila u potpuni kontrast. To nam je pokazalo koliko takav velik uspjeh može osnažiti vjeru u same sebe, u bolje sutra, u Hrvatsku. Baš zato nastaviti ću još aktivnije okupljati sve one koji svojim primjerom pokazuju da se u Hrvatskoj može raditi bolje i više za opće dobro. Na taj način želim potaknuti promjenu ozračja u pozitivno, u volju za napretkom i uspjehom. Tomu sam posebnu pažnju posvetila i u svom programu.

HDZ je već trideset godina najsnažnija politička snaga. No nakon predsjednika Tuđmana, čiju dvadesetu godišnjicu smrti obilježavamo ovih dana, Vi ste prva osoba koja je na čelo države došla iz HDZ-ova krila i uz HDZ-ovu potporu. Kako to tumačite?

Živimo u demokraciji, slobodnoj zemlji, ljudi imaju pravo birati, mijenjati za koga žele glasati, komu dati povjerenje da drži kormilo države. Nakon dva predsjednika u tri mandata hrvatski su ljudi očito spoznali rezultate i uvidjeli da to nije smjer koji Hrvatskoj treba i koji donosi dobro narodu.

Takvi scenariji se neće ponoviti?

Iako su takvi scenariji uvijek na stolu i nude se kao rješenje, takvo što se neće dogoditi. Pobjedom na ovim izborima nastaviti ćemo provoditi politiku u interesu hrvatske države, hrvatskog naroda i svih naših građana. Važno je da dovršimo što smo započeli. Da Hrvatsku

gospodarski ojačamo, demografski sačuvamo i međunarodno učvrstimo. Da osiguramo usklađeno djelovanje u svim aspektima zaštite i provedbe nacionalnih interesa.

Pri tome mislite i na Hrvate u BiH?

Naravno. I premijer Plenković i ja neumorno radimo na zajedničkoj zadaći zaštite njihovog interesa. I od toga nećemo odustati. Jaka i stabilna Hrvatska uvijek će biti njihov oslonac, Hrvati su u BiH konstitutivni narod i moraju biti ravnopravni, sve drugo je prijevara.

Činimo sve da ojačamo sigurnost hrvatskih granica vodeći istodobno računa da ih ne ogradimo žilet-žicom jer s druge strane su naši ljudi, naši sunarodnjaci.

To nije jedino na čemu zajedno radite?

Naravno da nije. Zajedno jačamo sustav domovinske sigurnosti, vojsku i policiju. Činimo sve da ojačamo sigurnost hrvatskih granica vodeći istodobno računa da ih ne ogradimo žilet-žicom jer s druge strane su naši ljudi, naši sunarodnjaci. Štitimo dignitet Domovinskog rata i svih naših branitelja. Posvećeni smo potrazi za nestalima. Vodimo politiku koja odgovorno nastupa i štiti sve nacionalne interese. Mislim da je nastavak takva djelovanja važan za Hrvatsku.

Znači li to da ćemo za koji tjedan slaviti novu pobjedu?

To naravno ovisi o svim hrvatskim biračima, za koje sam uvjerena da znaju kakvu Hrvatsku želimo izgraditi i ostaviti svojoj djeci. Ušla sam u ovu bitku jer vjerujem i u sebe i u Hrvatsku, jer vjerujem da Hrvatska zna i da, slaviti ćemo pobjedu.

U svemu tome podržava Vas i obitelj?

U svemu što radim uvijek sam imala potporu obitelji. Obitelj mi je iznimno važna i takav sam svoj stav pretočila i u svoj program. Obitelj, i oko toga nema nikakve dvojbe, mora biti u središtu svih aktivnosti, blagostanje svake obitelji mora biti svih ciljeva politika te sam stoga i predložila raspravu o fleksibilizaciji radnog vremena i mnoge druge mjere.

Što će biti teže, reformirati javnu upravu ili povezati domovinsku i iseljenu Hrvatsku?

Domovinska i iseljena Hrvatska povezali su se u jedinstveno nacionalno biće tijekom stvaranja i obrane domovine. Nažalost, diskontinuitet vlasti nas je onemogućio da tu povezanost pretvorimo u stvaranje trajnih mreža koje bi ostvarile potrebnu sinergiju na gospodarskom, znanstvenom, kulturnom i svim onim područjima u kojima bi iseljništvo željelo i moglo pridonijeti. Imam osjećaj da tu dolazi do najvećeg rasapa pozitivne nacionalne energije i istinskih mogućnosti. Cijela jedna Hrvatska živi izvan granica i pruža nam ruku. Došlo je vrijeme da je prihvatimo.

Prihvatili smo i europski put i euroatlantske integracije. Jesmo li se zauvijek odmaknuli od „regiona”?

Tuđman je stvorio samostalnu i suverenu državu, ali bio je svjestan opasnosti od pokušaja stvaranja nekih novih balkanskih asocijacija, pa čak i državnih tvorevina. Zbog toga je takvu mogućnost zapriječio i Ustavnom odredbom. No još dugo vremena nakon njegove smrti, a sami ste kazali da za koji tjedan obilježavamo dvadesetu godišnjicu od tog dana, s mnogih društvenih pozicija, pa i s pozicija vlasti, slale su se poruke naše pripadnosti jednom takvom „regionu”. To se nije zaustavilo čak niti nakon našeg ulaska u Europsku uniju. Zašto? Pa pretpostavljam zato što su se nositelji vlasti puno bolje osjećali u tom okruženju nego u Europskoj uniji. Koji su uzroci tomu? Osim određene nostalgije za tim okruženjem vjerojatno i činjenica da izvan tog konteksta nisu puno toga razumjeli niti su bili kadri izboriti se za poziciju Hrvatske. A danas je Hrvatska pozicionirana u svijetu bolje nego ikada prije, prepoznata kao dio srednjoeuropske kulture i tradicije, a priča o „regionu” spada u prošlo vrijeme. I to je jedan od motiva moje kandidature, nema povratka na staro, a tako ni u kakav „region”.

Danas Hrvatska ima jaču poziciju i ugled u Europi i svijetu nego ikada prije. Ima li uopće prostora za pomake ili je ovo vrhunac koji će se teško moći ponoviti?

Uistinu smo na tom području postigli do jučer neslućene uspjehe. Oni su rezultat međunarodnog iskustva i iznimne suradnje koju Andrej Plenković i ja ostvarujemo na tom području, ali i odraz napretka koji je Hrvatska napravila na unutarnjem planu, bez kojega ništa od ovoga ne bi bilo moguće. Naši ljudi moraju znati da se na Hrvatsku u svijetu gleda kao iznimno uspješnu državu, čija unutarnja uređenost, sigurnost, stabilnost i gospodarski rast cijene svi unutar Europske unije i smatraju nas svojim pouzdanim partnerom i osloncem u ovom dijelu svijeta kojemu pripadamo, a to je srednja Europa i Mediteran. Naravno, tu je i partnerstvo sa Sjedinjenim Američkim Državama.

Koju biste poruku uputili našim čitateljima, koji će ovaj Vaš intervju pročitati tjedan dana prije prvog kruga predsjedničkih izbora?

Pozivam sve članice i članove HDZ-a, posebno vas utemeljitelje, da ovim izborima pristupite s jednakom razinom odgovornosti s kojom ste krenuli u stvaranje Hrvatske. Moj cilj je napraviti sve da naša domovina bude mjesto na kojem će se svaki naš građanin dobro osjećati i u kojoj će se cijeliti svaki doprinos njezinu razvoju, napretku i prosperitetu. Uvjerena sam da ćemo nastaviti uspješan posao koji smo započeli prije pet godina. Hrvatska zna tko to hoće i može.

Rekli ste na predstavljanju svog programa da želite biti čimbenik okupljanja i zamašnjak zajedništva. Naše glasilo nosi naziv „Snaga zajedništva”. Ima li tu neke simbolike?

Neovisna Hrvatska je stvorena na zajedništvu, na Tuđmanovoj ideji pomirenja i rezultati takve politike su vidljivi i za sve nas pozitivni. Uostalom, i naši uspješni sportaši, znanstvenici, poduzetnici najbolje pokazuju što sve možemo kad smo zajedno, kad nam je važnije ono što nas povezuje, a ne ono što nas razdvaja. I tu vidim svoju važnu ulogu da kao predsjednica izabrana izravno, glasovima ljudi, povežem sve naše ljude i da zajedno gradimo prosperitetniju Hrvatsku za svaku obitelj, u kojoj svaki čovjek ima svoju slobodu i svoje dostojanstvo.

Dr. Franjo Tuđman:

Veliki strateg suvremene Hrvatske

Mario Kapulica

Uspješan državnik nikad ne zaboravlja svoj temeljni cilj i nikad ne zanemaruje okolnosti u kojima djeluje!

Nema sumnje da će relevantna historiografska ocjena državištva dr. Franje Tuđmana biti u cjelini pozitivna. Ako državištvo definiramo kao političku sposobnost i umijeće vođenja državnih poslova, osiguravajući pritom interese države i uspjeh politike koju zastupa, kakve su bile osobine Tuđmana kao državnika?

Je li Tuđman bio čovjek koji je od početka političkog djelovanja osmislio središnju političku viziju, od koje potom ni milimetra nije odstupao neovisno o proturječjima realnosti s kojom se, posebno nakon dolaska na mjesto predsjednika Republike Hrvatske, morao svakodnevno suočavati? Ili je pak Tuđman bio državnik čije su procjene, više nego na slijepoj vjernosti i pravocrtnom ostvarivanju svog „velikog plana“, u istoj mjeri kao i na vlastitim povijesnim i znanstvenim spoznajama, na intuitivnom osjećaju trenutka, počivale i na svojevrsnoj „misaonoj anteni“ koja mu je pomagala da, kada je bilo potrebno, privremeno suspregne svoje ambicije, prati razvoj događaja, te onda u povoljnom momentu energično istupi? Pokušajmo odgovoriti na postavljeno pitanje.

Najprije, nema nikakve dvojbe da je Tuđman, temeljem spoznaja do kojih je došao vlastitim znanstvenim istraživanjima i realnom ocjenom o skorom urušavanju komunističkih režima u istočnoj te jugoistočnoj Europi, krajem 1980-ih točno zaključio da je došao

trenutak u kojem se može ostvariti samostalna hrvatska država

Upravo će samostalna Hrvatska pružiti potreban pravno-politički okvir, prema Tuđmanu, nužan za duboku društvenu preobrazbu hrvatskog naroda i društva, a u smjeru zapadnih civilizacijskih dostignuća.

Da bi ostvario navedeni cilj Tuđman je trebao široku potporu hrvatskog naroda, što je opet značilo potrebu masovnog političkog pokreta koji će čvrsto stajati iza projekta hrvatske državne samostalnosti.

Stoga će njegova Hrvatska demokratska zajednica već od kraja 1989. okupljati niz u biti raznorodnih skupina i pojedinaca, duboko podijeljenih različitim iskustvima vlastite prošlosti i različitim pogledima na oblik buduće hrvatske države, ali istovremeno čvrsto povezanih željom da se ona uspostavi te bude utemeljena na demokraciji i vladavini prava.

Dobar državnik često je prisiljen manevrirati. Tuđman je ovu vještinu znao dobro koristiti tjerajući često i one koji mu nisu skloni da mu na tome odaju priznanje.

Tuđman je dakle svjesno utemeljio HDZ kao politički instrument koji će privremeno potisnuti svoju preobrazbu u klasičnu političku stranku, a koji će istovremeno svu svoju energiju usmjeriti u ostvarivanje najvažnijeg političkog cilja, tj. samostalne hrvatske države. Privremeno odgađanje političke profilacije HDZ-a bit će uvjetovano i drugim okolnostima, poput potrebe da se čvršće odgovori na velikosrpsku prijetnju te snažnije izraze hrvatski nacionalni interesi.

Dobar državnik često je prisiljen manevrirati. Premda riječ često ima nelagodan prizvuk, zapravo se radi o nužnoj vješтини bez koje ozbiljno i uspješno državištvo nije zamislivo. Tuđman je ovu vještinu znao dobro koristiti tjerajući često i one koji mu nisu skloni da mu na tome odaju priznanje, kao primjerice cinični Britanac David Owen („I takav je majstor“ napisao je Owen, „da sam se i sam često divio kako odabire pravo vrijeme za svoje vojne i diplomatske intervencije, čak i onda kada bi upropastio ili unazadio naše vlastite planove.“).

U ljeto i ranu jesen 1991. na poseban je način dokazao tu svoju temeljnu državničku vještinu. Naime, država kojoj se nalazio na čelu bila je iznimno teškom položaju: međunarodna je zajednica de facto priznanjem Slovenije (oličenim u Brijunskoj deklaraciji) Hrvatsku ostavila na cjedilu, odnosno na milost i nemilost velikosrpskom agresoru. Istovremeno, napad na Hrvatsku, posebno najugroženija područja poput istočne Slavonije, bio je u punom jeku.

Kako u takvoj situaciji, kada ni naši najveći prijatelji nisu Hrvatskoj davali više od par tjedana, ne pasti u malodušje u odnosu na ostvarivanje svog temeljnog cilja? Tako da se međunarodnoj zajednici uporno poručuje da je Hrvatska jedini miroljubivi sudionik rata, istovremeno tajno radeći na nabavci naoružanja, te nužnom osposobljavanju svojih vojnih snaga. Tuđman je lukavo igrao na zaostatke jugoslavenskih iluzija kod nekih zapovjednika JNA, obasipajući ih apelima da ne napadaju civilne ciljeve i sredine u kojima su do jučer živjeli, pripremajući neutralizaciju njihovih objekata u hrvatskoj pozadini. Javno poručujući svim hrvatskim domoljubima u ugroženim područjima da se samo još malo strpe i ne nasjedaju na stalne provokacije, a u tajnosti im dajući precizne instrukcije o jačanju obrambenih sposobnosti.

Tuđman je zbog ove taktike, u dijelu tadašnje javnosti, ali i svoje stranke, nepošteno

percipiran slabim i neodlučnim, a zapravo je činio jedino što je u tim trenucima bilo u hrvatskom interesu, kupujući Hrvatskoj životno važno vrijeme.

Negdje tijekom prve polovice rujna 1991., kada je dobio prve pozitivne signale da neke utjecajne države (od kojih je najvažnija bila Njemačka) ipak namjeravaju priznati Hrvatsku te kada se barem dijelom učvrstila hrvatska obrana, Tuđman je javno odbacio sve lažne obzire. Prestala je potreba i za njega osobno vrlo zahtjevnog manevriranja.

Nasuprot zlonamjernim tumačenjima, Tuđman nije bio državnik koji je u ratu vidio jedini lijek svih problema. Naprotiv, a o čemu je mnogo pisao tijekom komunističkog razdoblja, Tuđman je u ratu vidio najveću suprotnost opće čovječanskoj humanosti. Nesumnjivo je takav stav proizlazio iz vlastitih iskustava stečenih tijekom Drugog svjetskog rata, kada je svjedočio strahovitim razaranja te tisućama nasilno prekinutih života.

Kasnije, kada je došao u poziciju da odlučuje o pitanjima rata ili mira, odnosno o pitanju života i smrti, niz je primjera koji jasno svjedoče da je uvijek davao prednost mirnim rješenjima. Premda je s nizom teškoća ipak uspješno prebrodio najteže razdoblje za Hrvatsku i Hrvate u ljeto i jesen 1991., Tuđman kasnije, kada se našao na čelu međunarodno priznate države i učinkovite vojne sile, nije (za mnoge, razumljivu) osvetu prema srpskim pobunjenicima, ustoličio kao sadržaj svog djelovanja. Jednom će objektivna analiza pokazati domaćoj i svjetskoj javnosti svu brojnost mirovnih inicijativa prema Kninu, Beogradu te međunarodnoj zajednici, a iza kojih je stajao on osobno!

Primjerice, u studenom 1993., kada je država koju je vodio bila preplavljena stotinama tisuća prognanika te jedva izdržavala financijski teret rata, predložio je opći mirovni plan za sukobe u Hrvatskoj i BiH, koji je predviđao međusobno priznanje, dobrovoljni povra-

tak svih protjeranih te kulturnu autonomiju hrvatskim Srbima. Jedino na čemu je uporno inzistirao bilo je čvrsto jamstvo za priznanje hrvatske teritorijalne cjelovitosti.

Međunarodnoj je zajednici gotovo četiri godine davao priliku za mirno rješenje sukoba, ali jedino što je dobivao zauzvrat bio je cinizam, neučinkovito razumijevanje te niz podzemnih rovarjenja, poput prijedloga da radi „relaksacije odnosa” Baranju ponudi Srbiji! Hrvatska vojska nije do kolovoza 1995. pokrenula opće oslobađanje okupiranih područja, dakle cjelovitu vojnu operaciju usmjerenu prema svim pobunjeničkim tvorevinama zato što to nije mogla, nego zato što Tuđman nije u općem ratu nikad vidio ispravno rješenje. Međutim, kao odgovoran državnik, nije nikada isključio potrebu i takve operacije, te je radio sve da bude spreman i za takvo rješenje.

Konačno, kada je krajem iste godine svima postalo jasno da je Hrvatska nesumnjivi politički i vojni pobjednik posljednjeg hrvatsko-srpskog rata koji je, treba podsjetiti, uključivao i pobunu dobrog dijela hrvatskih Srba, Tuđman je možda najgorim pobunjenicima od svih, onima u istočnoj Hrvatskoj, ponudio ruku pomirenja. Nije nažalost bilo nikoga da ga u tom trenutku predloži za Nobelovu nagradu za mir, premda je to priznanje zaslužio. Tuđmanova principijelna mirotvorna politika i nastojanje da spriječi svaku dodatnu žrtvu nije uvijek, a u krugovima nekih novopobuđenih radikala to nije ni danas, nailazila na razumijevanje.

Tuđmanova principijelna mirotvorna politika ni izbliza nije nailazila na uvažavanje onih kojima je bila upućena. Ako iz razumljivih razloga zanemarimo ratnog neprijatelja, od kojega se imajući na umu njegovu rušilačku ideologiju neko posebno razumijevanje nije moglo očekivati, šokantno sljepilo koje

je prema njegovim mirovnim inicijativama pokazivao dobar dio međunarodne zajednice svakako iznenađuje. Premda je još u prosincu 1991. pobunjenim Srbima ponudio opseg autonomije kakav se nije mogao pronaći u tadašnjoj (a ni u današnjoj!) Europi, premda je početkom 1992. pristao dati međunarodnoj zajednici još jednu priliku, premda je početkom zime 1993. ponudio najprimjereniji model cjelokupnog mirovnog rješenja za sve aktualne sukobe, premda je u ljeto 1994., neovisno o činjenici da je vodstvo bosansko-hercego-

Tuđman je svoju veliku ideju, samostalnu i demokratsku hrvatsku državu, ujedno i dio suvremenog i modernog svijeta, uporno i ponekad tvrdoglavo promicao, ali je znao iskoristio svaku šansu za korak naprijed.

vačkih Muslimana, životno ovisno o pomoći iz Zagreba, cinično izigravalo gotovo svaki dogovor s tamošnjim Hrvatima, ušao u novi vojno-politički savez s njima, premda je sve do vojno-policijske operacije Bljesak tamošnjim pobunjenicima uporno nudio do tada nezamisliv opseg povlastica ako samo javno deklariraju da su dio hrvatske države, sve su u svjetskim i europskim metropolama uglavnom prezirivo odbacivali!

U razdoblju siječanj - travanj 1995. Tuđman je, vješto koristeći okolnosti koje mu je pružao razvoj situacije, dobar dio međunarodne zajednice uspio uvjeriti da je vrijeme za prestanak nametanja Hrvatskoj nebuloznih planova,

pokazao joj da je Hrvatska u tom trenutku samostalan politički i vojni čimbenik, a na kraju svima demonstrirao da je i ograničena vojna operacija način dolaska do mira. Konkretno, premda mu to nije uvijek bilo jednostavno, uspio je pregovore oko Plana Z-4, ili plana koji je pobunjenicima nudio položaj poludržavnosti, odugovlačiti do trenutka u kojem mu je mogao zadati smrtni udarac.

Upravo u trenutku kada su mu konačno službeno uručili tekst Plana Z-4 u siječnju 1995., odnosno kada su zaključili da su ga uspjeli barem donekle stjerati u kut, Tuđman je odgovorio klasičnim kontraudarom: otkazao je gostoprimstvo mirovnim snagama UN-a, taktički povisujući ulog u cjelokupnoj igri. Ustrašena međunarodna zajednica, pogrešno zaključivši da Tuđman želi sveopći rat, potom je potihom gurnula Plan Z-4 u zavjetrinu, usmjerivši se na iznuđivanje novog mandata mirovnih snaga UN-a.

Kako on opet nije bio u skladu s hrvatskim očekivanjima, Tuđman je, usred napetih diplomatskih natezanja koja su uzrokovala napetosti na terenu, naložio vojno oslobađanje okupiranih dijelova zapadne Slavonije. Umjesto dakle da on trči za ne previše obećavajućim planovima međunarodne zajednice, sada su svjetski i europski diplomati trčali za njim, nastojeći mu udovoljiti na svaki način, pri čemu je uspio u barem trima temeljnim namjerama: riješio se neprihvatljivog Plana Z-4, uputio snažnu poruku o hrvatskoj vojnoj spremnosti na više adresa te, ne najmanje bitno, ispunio barem dio očekivanja nestrpljive domaće javnosti.

Zaključno, ako je konačan uspjeh mjerilo nekog državnika, onda Tuđman svakako zaslužuje najbolje ocjene. U manje od deset godina, Hrvatsku je doveo od položaja marginalizirane i zapuštene republike propadajuće Jugoslavije do međunarodno prepoznatog

samostalnog čimbenika europske politike, pritom pobijedivši u ratu početkom kojeg mu nitko nije davao prevelike izgleda.

Tuđman je svoju veliku ideju, samostalnu i demokratsku hrvatsku državu, ujedno i dio suvremenog i modernog svijeta, uporno i ponekad tvrdoglavo promicao, ali je, znajući da nove prilike možda nećemo imati, znao iskoristio svaku šansu za korak naprijed, nikada ne podliježući zovu naglih i samo naizgled jednostavnih rješenja. Kad je trebalo znao je taktički ustuknuti te se prilagoditi osobitostima trenutka, samo privremeno potisnuti svoje stvarne namjere da bi u pravom trenutku opet uzeo inicijativu u svoje ruke.

Pred kraj života, Tuđman je imao sve pravo biti zadovoljan onime što je učinio, baš kao i ogromna većina hrvatskog naroda koja ga je istinski podržavala.

Veliki državnici čvrsto ostaju vjerni svom „velikom planu”, ali nikad ne zanemaruju okolnosti u kojima se nalaze, pa su često prisiljeni manevrirati. Zbog toga trpe mnoge napade i nerazumijevanja. Pred kraj života, Tuđman je imao sve pravo biti zadovoljan onime što je učinio, baš kao i ogromna većina hrvatskog naroda koja ga je istinski podržavala. Tuđman je dakle imao svoj veliki i ispravan plan, znao je svoje namjere uskladiti sa složenim unutarnjim i vanjskim okolnostima te je znao, ponekad lukavo manevrirajući, ali nikad ne zaboravljajući koji mu je pravi cilj, cjelokupni proces uspješno dovesti do kraja. Više nego dovoljno za epitet velikog stratega.

Gospodarstvo i ekonomija:

Novac, država i sindikalni vođe

Zahtjevi i ucjene sindikalnih vođa - škola za život.

Uredništvo

Nakon mukotrpnih pregovora, postignut je dogovor između sindikata i Vlade. Prethodno smo svjedočili snažnom izražavanju nezadovoljstva prosvjetnih radnika i ultimativnim zahtjevima njihovih sindikalnih čelnika da se intervencijom iz državnog proračuna poboljša njihov materijalni status.

Ova sindikalna akcija biti će zapamćena ne samo po snažnom jurišu na dio proračunskih kuna nego i po neobičnoj ulozi resorne ministrice.

Njezino je distanciranje od politike Vlade i gotovo otvoreno poticanje na sindikalno protivljenje svim vladinim prijedlozima za rješavanje deklariranih zahtjeva umalo dovela do potpunog zastoja u obrazovnom procesu. Osim po trodnevnom prekidu nastavnog procesa, protekli ćemo mjesec pamtili i po pokušaju da se pitanje jedne skupine proračunskih korisnika izdigne iznad vođenja konsolidirane i odgovorne politike prema svim korisnicima državnog proračuna.

I konačno, pamtit ćemo ga i po Vladinom konačnom izlaženju u susret sindikalnim zahtjevima u mjeri u kojoj je to moguće bez dovođenja u pitanje politike poreznih rasterećenja i odgovornog trošenja državnog novca koje s pravom zahtijevaju ljudi koji rade u privatnom sektoru i o kojima ovisi naše gospodarstvo. Svi smo ponešto naučili. Jedino će djeca morati nadoknađivati propušteno gradivo.

Jeste li se ikada upitali što je država i što ona zapravo posjeduje? Što je uopće vrijednost i što je zapravo novac kojim mjerimo vrijednost svega? Sada se vjerojatno pitate kakve ovo veze ima sa sindikatima. Važna je to tema u kojoj treba na ispravan način postaviti polazišne točke. Pa krenimo. Što je novac?

Što je to novac?

Što je novac, zašto postoji i kako je nastao? Novac je bilo koje sredstvo koje je općeprihvaćeno kao platežno u razmjeni dobara i usluga. Novac je posrednik u toj razmjeni.

Lako je zamisliti situaciju u davnim, tehnološki primitivnim društvima, gdje uzgajivači zamjenjuju jednu kravu za npr. pet ili deset ovaca. Omjer ima nekog smisla, zar ne? Ali koliko kokošnjih jaja vrijedi krava ili ovca? I što ako ni jedna strana nije izravno zainteresirana za dobra kojima raspolaže druga strana? Tu u priču ulazi novac kao posrednik i univerzalno mjerilo vrijednosti.

Idealno bi platežno sredstvo (novac) trebalo imati nekoliko karakteristika: 1.) zamjenjivost (nema razlike između dviju jedinica), 2.) trajnost (ne smije biti pokvarljiv, odnosno mora čuvati vrijednost), 3.) prenosivost, 4.) stabilnost tečaja (ne smije biti inflatoran), 5.) djeljivost (na manje jedinice), 6.) opća prihvaćenost.

Prvi novac je bio robni. Poznata je priča o krznu kune kao platežnom sredstvu u hrvatskim krajevima u srednjem vijeku. Diljem svijeta koristile su se različite robe, npr. žito ili čaj. Problem je s robnim novcem što osim prenosivosti i prihvaćenosti nije mogao zadovoljiti ostale karakteristike – često je bio kvarljiv, dvije jedinice su rijetko bile identične, ako se radilo o krznu ili slonovači, nije bio ni djeljiv, a i prihvaćenost je varirala.

S pojavom metalnog novca, prvenstveno zlata i srebra, imamo zadovoljene sve kriterije osim prenosivosti (za velike iznose postaje težak) i stabilnosti tečaja. Stabilnost tečaja je problematična ako se otkriju novi izdašni rudnici kao što se dogodilo u zapadnoj Europi u drugoj polovici 15. stoljeća. Tad je napredak u tehnologiji rudarenja omogućio drastičan porast proizvodnje u Peruu i Meksiku, tada španjolskim kolonijama (gugljajte „Spanish Price Revolution“). Došlo je do inflacije, ali moguće je i obratno. Kad raste ekonomija, a količina novca ostaje ista, stvara se deflatorni pritisak jer je istu količinu novca potrebno

rasporediti na sve veći volumen ekonomije. Porast vrijednosti novca dovodi do toga da ljudi odgađaju potrošnju (jer će novac sutra vrijediti više) pa onda taj izlazak novca iz opticaja pojačava deflatorni pritisak i tako spiralno vodi u recesiju. Inače, sve zlato ikad iskopano stane u kocku stranica 20 metara.

Danas rabimo papirnati (gotovina) i žiralni novac (broj na nekom računalu) koji zadovoljava sve navedene kriterije: sve jedinice su jednake, nije kvarljiv, lako je prenosiv, središnje banke kreditnom ekspanzijom reguliraju količinu novca u opticaju (npr. u Hrvatskoj je u rujnu 1995. u opticaju bilo približno 23 milijarde kuna, a u rujnu 2019. taj iznos je 139 milijarda kuna), djeljiv je na male apoene i opće je prihvaćen.

Za razliku od robnog i metalnog novca, papirnati odnosno žiralni novac nema intrinzičnu vrijednost. Zlato kao zlato ima vrijednost kao supstanca.

Razumijevanje novca je iznimno važno, i poznajete li neke od sindikalnih čelnika, budite dobar utemeljitelj i poklonite im svoj primjerak „Snaga zajedništva“ kako bi pročitali ovaj članak.

I to nas dovodi to pitanja što je vrijednost.

Što je vrijednost?

Osvrnite se oko sebe. Ovaj članak vjerojatno čitate unutar svojega doma ili uz kavu u vašem omiljenom kafiću. Što vidite?

Zidovi, namještaj, šalica s kavom, mobitel, računalo, kroz prozor vidite cestu, automobile, stup ulične rasvjete. Apsolutno sve oko vas je ništa drugo do materijalizirani rad.

Možda ste do sada npr. čelik svog automobila gledali kao sirovinu, ali on to nije. Sirovina je željezna ruda dok je još bila u zemlji. Tu rudu je netko iskopao strojem, netko drugi ju je nekim drugim strojem prevezao do visoke peći gdje ju je opet netko treći preradio u željezo, pa dalje u čelik i čelični lim. U preradi je korištena energija koksa koji je dobio iz kamenog ugljena koji je također netko iskopao.

Strojevi kojima je to napravljeno su isti takav akumulirani ljudski rad. Netko je napravio neke strojeve kojima su napravljeni drugi strojevi kojima su pak napravljeni treći i tako dalje... Poanta priče je da je apsolutno svaki proizvod oko vas, vaša hrana, energija koju koristite, usluge koje kupujete, sve je to rezultanta ljudskog rada.

Država može nekome dati samo ono što nekome drugom oduzme.

Zašto je to važno? Jer su apsolutno sve vrijednosti koje posjedujete ili vidite su materijalizirani rad. I to nas sada dovodi do pitanja što je država i što posjeduje.

Ako ovo čitate i bavite se poduzetništvom, dobro znate da se nemate komu žaliti ne dobijete li za robu ili uslugu koju prodajete novca koliko biste željeli. S druge strane, vaši se kupci isto tako nemaju komu žaliti ako im je vaša cijena previsoka. Ono što mogu napraviti je kupiti kod konkurencije. Ponuda i potražnja se nalaze na cijeni gdje su i prodavač i kupac jednako (ne)zadovoljni.

Samo tržište stvara novu vrijednost

Tako uostalom i nastaje nova vrijednost jer ekonomija nije (kako to ljevičari misle) zero-sum game u kojoj je nečiji dobitak moguć samo ako netko drugi isto toliko izgubi. Tržište stvara novu vrijednost zato što i jedna i druga strana u tome nalaze vlastiti interes i dobit. Na primjer, odete li u trgovinu rabljenim automobilima i kupite vozilo za 70.000, to znači da vama to vozilo predstavlja veću korist od iznosa koji ste za njega platili, dok je prodavaču vaših 70.000 kuna vrijednije od automobila koji vam je prodao. Tu novostvorenu vrijednost u toj transakciji možete i izračunati: vi bi vjerojatno platili i više: 71.000 kuna gotovo sigurno, 72.000 ili 73.000 vjerojatno, možda čak i preko 75.000 kuna. Prodavač bi možda, da ste se bolje cjenkali, prodao za 65.000, ali ispod toga ne. U ovoj transakciji imamo 10.000 kuna „viška vrijednosti“, po 5.000 sa svake strane. I transakcije će se na slobodnom tržištu dogoditi samo ako svaka strana od transakcije ima veću korist nego da do transakcije ne dođe.

Što je država?

Postoji cijeli niz definicija države (nema neke općeprihvaćene), ali joj možemo pripisati određene ciljeve kao i sredstva kojima se služi kako bi se ti ciljevi postigli. Kao cilj mogli bismo navesti da se radi o određenom uređenju društvenih odnosa, a kao sredstvo imamo zakone i s njima povezan monopol na

Problem sa socijalizmom je što vam prije ili kasnije ponestane tuđeg novca.

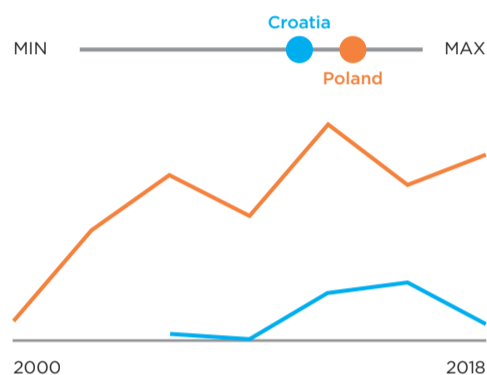
Margaret Thatcher

Premijerka Velike Britanije i Sjeverne Irske 1979.-1990.

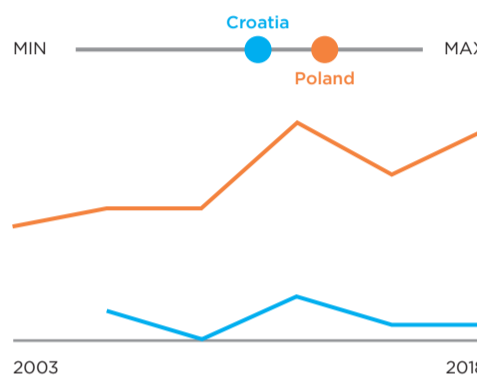
Rezultati PISA testova hrvatskih i poljskih učenika za 2018. godinu. Min i Max su mogući rezultati a točke na pravcu ostvareni. Linijski grafikon je rezultat trogodišnjih testiranja. Poljski nastavnici početnici imaju bruto plaću 643€ (4783kn) a Poljska u odnosu na Hrvatsku ima 5% veći BDP po glavi stanovnika.

Izvori:
 archiwum.thenews.pl
 accace.com/payroll-calculator-poland/
 www.oecd.org/pisa/
 www.compareyourcountry.org/pisa

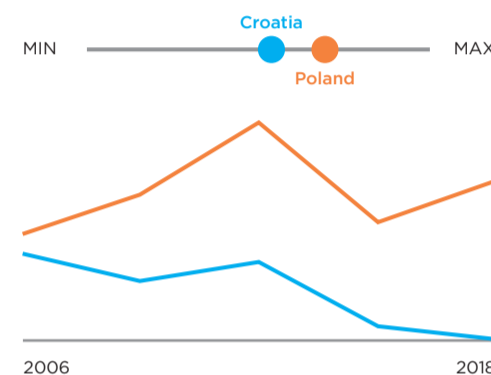
Čitanje

Matematika

Znanost

(institucionaliziranu) represiju. Kroz povijest smo imali razne oblike uređenja državnih zajednica, s različitim oblicima vlasti, da bi danas dominantan oblik postala parlamentarna demokracija (razne implementacije) i tzv. „država blagostanja“, što je prilično loš prijevod engleskog termina „welfare state“.

I sada dolazimo do onog najvažnijeg pitanja: što država zapravo posjeduje?

Ako se nakratko vratimo na pitanja što je novac (mjerilo vrijednosti i posrednik u razmjerni) i što je vrijednost, lako dolazimo do zaključka: budući da se sva dobra oko nas (osim tla) u osnovi sastoje od (akumuliranog) ljudskog rada, sve što država posjeduje prethodno je moralo nekome biti oduzeto na ovaj ili onaj način, a najčešće porezom. Da, država može posjedovati i nekretnine (ako se tako proglašiti), ali one same po sebi ne stvaraju vrijednost (a mogu biti i trošak). Može posjedovati i tvrtke, ali i njih, osim nekih specifičnih slučajeva (poput željeznica, pošte), stječe tako da nekom drugom oduzme ili imovinu (sjetimo se komunizma i nacionalizacije) ili da svojom djelatnošću ulazi u sferu tržišnog natjecanja i poduzetništva kao neloyalna konkurencija. Ili, što je još gore, da država preuzima odgovornost za određene tvrtke u ime nekih „viših interesa“, a zapravo se u pravilu radi o rupama bez dna koje spašava novcem poreznih obveznika.

Vaše pravo je nečija obveza

Sada znamo da država nije neki neovisni entitet koji samostalno stvara vrijednost, nego društveni konstrukt koji posjeduje samo ono što porezom i raznim drugim davanjima oduzme svojim građanima. Možemo to reći i na ljepši način: samo ono što građani, svjesni zajedničkih potreba, smatraju potrebnim doprinijeti kako bi se te potrebe zadovoljile.

Svaka kuna koju korisnici proračuna primaju morala je prethodno biti oduzeta nekome tko ju je stvorio u realnom sektoru. To za razliku od uvriježenog mišljenja da država ima tiskaru u kojoj može otisnuti koliko god novca joj je potrebno.

Kad je Slavko Linić (koji otvoreno priznaje da bi krao kad bi mogao proći nekažnjeno) zaposlio 200 novih inspektora i poslao ih na juriš protiv privatnog sektora (ili „socijalističkih kulaka“, kako ih on vidi), to je rezultirao gašenjem desetaka tisuća obrta. De facto uništenje malog privatnog sektora je bila žrtva potrebna da bi se, kako je to veliki vođa

Zoran Milanović rekao, „zadržao naš način života“. Kako socijalistički od njega.

Sindikalni vođe sindikata javnoga sektora ignoriraju činjenicu da je (prema podacima DZS-a) 2008. broj zaposlenih u Hrvatskoj bio 1.518.973, a da bi 2014., na vrhuncu Milanovićeva i Linićeva poreznog terora pao na 1.303.399 i da nitko od tih 215.574 ljudi koji su izgubili posao nije otpušten iz javnog sektora, pa tako ni bilo tko od njihovih članova. Cjelokupni teret krize podnio je privatni sektor! To je nešto što nikada nećete čuti kad sindikati pokušavaju reketariti državu da im preda još više novca poreznih obveznika.

Model bljutave kave i toplog piva po enormnim cijenama

Pokušajte zamisliti situaciju u kojoj se vlasnici kafića udružuju u sindikat i od države traže minimalnu cijenu kave 30 kuna, a piva 50 kuna. I ne samo to nego ne dopuštaju da bilo tko drugi otvori svoj kafić i inzistiraju da je dolazak u kafić obavezan, konzumacija kave i piva obavezna, bez obzira što su im je kava bljutava, a pivo toplo. Onda zamislite da vođe tog sindikata iziđu u javnost i optuže državu da nije dovoljno natjerala ljude da plate tako visoku cijenu za tako lošu uslugu.

Tako se otprilike ponašaju sindikalni vođe kad inzistiraju na povećanju plaća njihovim članovima za iznos koji su oni arbitrarno odredili. A taj porast je DVOSTRUKO veći od rasta BDP-a! I to im nije dovoljno nego traže još i uopće ih nije briga što to povećanje znači oduzimanje novca nekom djetetu čiji roditelji rade u privatnom sektoru.

Tim istima su puna usta Skandinavije, osim kada se spomene vaučerizacija školstva, u kojoj država daje roditeljima vaučer, a oni odlučuju u koju školu će upisati svoje dijete i kod koga će potrošiti taj vaučer. Školstvo je i dalje „besplatno“, odnosno o trošku poreznih obveznika, ali se uvodi zdrava konkurencija među školama, i državnim i privatnim. Onda jedva uspijevaju pronaći dovoljno teške riječi kojima bi osudili „neoliberalni kapitalizam“. Sve to u Hrvatskoj, u kojoj se u proračunu od 145 milijarda kuna za plaće izdvaja preko 30 milijarda, za subvencioniranje mirovina 42,6 milijarda, subvencije su 6,6 milijardi, otprilike kao i ostale naknade kućanstvima. Dakle, ugrubo, gotovo dvije trećine proračuna su plaće, mirovine, socijala i subvencije.

Zašto ne govorimo o kvaliteti usluge?

Zašto bilo tko ne bi mogao otvoriti školu i biti plaćen po učeniku istim onim iznosom koji danas država po učeniku plaća državnim školama, a da pritom roditelji sami odluče u koju školu će poslati svoje dijete?

Takav smo oblik liberalizacije tržišta vidjeli u nizu primjera i doslovno je SVAKI bio uspješan. Na primjer, liberalizacijom tržišta obveznih automobilskih osiguranja cijene su pale dvadesetak posto, a usluga je postala kvalitetnija. Na taxi-tržištu su lokalna udruženja imala monopol, a liberalizacijom su se cijene prepolovile, a usluga postala neusporedivo kvalitetnija. Kako to može biti loše?

Sindikalni vođe će vam reći da nije isto jer je „školstvo poseban slučaj“, ali nije. Imamo izravno usporediv primjer u zdravstvu. Većina liječnika primarne zdravstvene zaštite su plaćeni po pacijentu i obično su koncesionari unutar domova zdravlja. I tu se poboljšala kvaliteta usluge.

Sindikalni vođe i s tim, kao i obično, manipuliraju jer smatraju da bi uvođenjem vaučera i konkurencije njihov utjecaj opao, možda i do te mjere da više ne bi, poput Vilima Ribića, letjeli poslovnom klasom na rutama na kojima let traje između jednog i dva sata.

I u pravu su. Njihov bi utjecaj drastično opao! Plaće učitelja koji su posvećeni svom poslu i predano ga rade drastično bi porasle jer bi i oni sami uživali prednosti konkurencije te bi se škole otimala za kvalitetne kadrove i adekvatno ih plaćale. Isto tako škole bi daleko više pazile kako okrenuti svaku kunu i više bi se trudile modernizirati nastavu i učiniti je što efikasnijom.

Zloporaba načela solidarnosti

Problem je u tome što sindikalne vođe uopće ne shvaćaju koncepte poput konkurencije, slobode i odgovornosti, a solidarnost shvaćaju kao jednosmjernu ulicu i na nju pristanu samo kad im ide u prilog. Zato danas jednako beskrupulozno reketare državu za novac poreznih obveznika kao što su beskrupulozno činili sve da teret krize podnese samo privatni sektor, a da oni budu izuzeti. Time su uz Milanovića i Linića uvelike pridonijeli da recesija u Hrvatskoj potraje deset godina, daleko najduže od svih europskih zemalja.

„Kada bi socijalisti razumijeli ekonomiju, ne bi bili socijalisti.“

Friedrich von Hayek

Zaposlenici u javnom sektoru imaju veće plaće od onih za usporedive poslove u privatnom sektoru iako za razliku od njih imaju zajamčenu sigurnost. U privatnom sektoru tvrtka može propasti, vlasnik se može razboljeti ili umrijeti (što obrti i male tvrtke rijetko kad prežive), konkurencija ih može pomesti s tržišta do te mjere da ostanu i bez svoje privatne imovine, dok javna poduzeća i državna uprava niti mogu propasti (tu je uvijek država da ih spašava novcem poreznih obveznika) niti zaposlenici, kako stvari danas stoje, mogu izgubiti svoje radno mjesto. Plaće im se moraju isplaćivati i kad ne rade, a pogrešne poslovne odluke se trebaju sanirati vašim novcem.

Sigurnost ima svoju vrijednost

Ta sigurnost, o kojoj ni u najnesigurnijim vremenima nema zbor niti je itko po svemu sudeći smije dovoditi u pitanje, ima svoju novčanu vrijednost. Umjesto da javni sektor zbog te sigurnosti ima 5 - 10 postotaka nižu plaću od usporedivih poslova u privatnom sektoru, u Hrvatskoj je razlika čak 25 posto u korist javnog sektora (analiza Ekonomskog instituta u Zagrebu, Nestić, Danijel; Rubil, Ivica; Tomić, Iva: Analiza plaća u javnom i privatnom sektoru u Hrvatskoj, 2014. (projektna studija/izvješće)). Ovo ne znači da javni sektor treba imati manje plaće, nego da treba rasteretiti privatni sektor bez kojega tih plaća uopće ne bi bilo. Plaće javnog sektora u punom smislu solidarnosti o kojoj svi pričaju trebaju pratiti kako rast tako i pad BDP-a. Danas nam ide solidno jer ne želimo trošiti više nego što imamo i ostvarivati rast na teret zaduživanja budućih generacija. Koji je krajnji politički cilj onih koji to ne žele?

U vrijeme početka Domovinskog rata vrijedila je poštapalica da će se Slovenija braniti do zadnje kapi hrvatske krvi. Čini se da su sindikalne vođe odlučni boriti se za svoja prava do zadnje kapi krvi privatnog sektora.

Hrvatska i svijet:

Brexit, populizam i povratak socijalizma

dr. sc. Ivica Miškulin

Kako je niz nespretnosti doveo Veliku Britaniju na prag socijalizma?

U prošlom smo broju našim čitateljima predstavili političku situaciju u koju se dovela Velika Britanija nasjedanjem na jeftinu populističku retoriku. U međuvremenu, ni izdaleka ne riješivši pitanje zbog kojeg je sve navodno počelo, tj. svoj odnos s Europskom unijom, politička se scena u toj državi počela duboko mijenjati. Vladajući su konzervativci sada duboko podijeljeni, pri čemu jedna utjecajna skupina u njihovim redovima sve očitije naginje prema euroskepticima poput Nigela Faragea. U vanjskopolitičkom smislu pak uzor evidentno počinju tražiti u politici američkog predsjednika Donalda Trumpa. Potencijalno važna promjena dogodila se i na drugoj strani političkog spektra, kod britanskih laburista.

S prilično se utemeljenja može reći da je šef laburističke stranke Jeremy Corbyn teško pogriješio prilikom kaosa nazvanog brexit:

malo je bio za izlazak, a malo nije pa su njegove pristaše počele odavati dojam potpune zbunjenosti. Potpora njegovim laburistima vidno je porasla nakon izglasavanja Brexit-a pa premda su u idućem razdoblju izgubili nešto podrške, Corbyn bi uslijed osobitosti britanskog izbornog sustava ipak iz svega mogao izaći kao izborni pobjednik.

Problem je, međutim, u tome da Corbyn predvodi stranku koja je nedavno javno predstavila novi i – daleko važnije – iznimno radikalni politički program. U najkraćim crtama, Corbyn i njegovi teoretičari odlučili su Britancima ponuditi ni manje ni više nego državni socijalizam! Dobiju li priliku, laburisti bi u potpunosti preokrenuli dosadašnju ulogu države u tamošnjem političkom, ekonomskom i društvenom životu. Država bi došla na rub svemoći: postala bi najveći pojedinačni vlasnik ekonomskih subjekata,

a time i glavni čimbenik cjelokupne ekonomije. Njezin ionako velik utjecaj u prosvjetnim, kulturnim i identitetskim pitanjima bio bi još veći. Konkretno, Corbyn je nedavno zaprepastio britansku javnost najavom da će mu prvi korak na vlasti biti sveopća nacionalizacija, tj. podržavanje javnih usluga, ali i nekih ključnih industrija. Kao da mu je netko iz ovih krajeva doturio kakav udžbenik iz komunističkih vremena, najavio je i povratak samoupravljanja. Prisilit će, kaže, sve velike tvrtke u Velikoj Britaniji da zaposlenicima prepuste udjele u upravljanju te im osiguraju zajamčena mjesta u upravama. Dobar dio svojih sunarodnjaka također je duboko uznemirio šokantnom najavom zabrane privatnog školstva.

Nekritičko skretanje britanskih laburista u lijevo mnogi su komentatori, a u tome im se pridružujemo, s razlogom okarakterizirali neočekivanim povratkom marksizma

na početku 21. stoljeća. Kako je moderna povijest nesumnjivo pokazala da su marksistički eksperimenti s državnim vlasništvom u pravilu doveli do ekonomskog sloma i gušenja osobnih sloboda, treba primijetiti da stanovit rast takvih ideja u redovima socijaldemokratskih stranaka zapadnoeuropskih demokracija nikako nije korak u pravom smjeru. U kojoj će se mjeri novootkrivena marksistička groznica državnog vlasništva proširiti lijevim spektrom hrvatske političke scene, za sada ostaje nepoznato. Ako se tako doista dogodi, a iz usta nekih domaćih ljevičara već se čuju zazivi poput „kad dođemo na vlast, mi ćemo, tj. država će uzeti stvar u svoje ruke”. Moderna Hrvatska neće imati dvojbe kako im odgovoriti. Takve ispade odbacit će tamo gdje im je mjesto, tj. na smetlištu povijesti.

Mi i oni:

Tamburanje naroda

Umjesto ozbiljne politike nude nam se instant-čuda političke estrade

dr. sc. Ivica Miškulin

Svi koji ponekad koriste riječ tamburati dobro znaju da ona ne znači samo sviranje tog plemenitog instrumenta karakterističnog za slavonsku ravnicu. Tamburati se, kako su se mnogi od vas uvjerali na vlastitoj koži, može i uludo, odnosno može se nekome popeti na vrh glave uporno ponavljajući ili tupeći isto. Dosta će loše pak proći, primjerice dobit će modrice, netko koga se dobro natambura. Može se na još jedan način privući pažnju tamburanjem. Tako da se priča ili govori svašta, tj. izriču sve odreda same gluposti. Baziranje političkih programa na neozbiljnim temeljima, nerealnim obećanjima i neostvarivim metodama jedno je od obilježja političkog života suvremenog svijeta.

Usred aktualne predizborne kampanje u Hrvatskoj mnogi kandidati nastoje privući pažnju birača upravo nesuvislim programima. Jedan se pak posebno ističe neozbiljnim – ali i potencijalno opasnim – tamburanjem o svemu i svačemu.

Predstavljajući krajem lipnja ove godine kandidaturu za predsjednika države, „neovisni” je kandidat Miroslav Škoro pokušao uvjeriti birače da govori u ime navodno obespravljenog (opljačkanog, prevarenog i izgubljenog) naroda. Kao da se prije najave kandidature barem trideset godina nije nalazio u vrhu hrvatske politike i središtu hrvatskog javnog života, Škoro nas sada hoće uvjeriti kako se sve to, eto, nije dogodilo, odnosno kako je tri desetljeća i on bio zaveden te prevaren. Iznenada probuđeni narodni tribun potom svim dosadašnjim političarima niječe vjerodostojnost tražeći od nas zapanjujuću blokadu zdrave pameti: pa zar nije i on do jučer bio pripadnik skupine kojoj sada vrišteći odriče legitimitet i koju sada krajnje neumjereno proziva?! Nisam u njegovu obraćanju pronašao zarez za samokritike, što bi čovjek očekivao od osobe koja u tolikoj mjeri obećava svijetlu budućnost na temelju ispravljanja „grijeha prošlosti”.

Rješenja koja odjednom „drugi” Škoro (podsjetimo, za razliku od „prvog” Škore koji je do trenutka prosvjetljenja pripadao istoj „prevarantskoj” skupini) zagovara s razlogom treba uvrstiti u rastuću bujicu nedovoljno promišljenih te neozbiljno osmišljenih instant-čuda kojima neki predsjednički kandidati u posljednje vrijeme bombardiraju hrvatsku javnost.

Svi, baš svi, problemi hrvatskog društva i hrvatske države – od manjka stanovništva, odnosa sa susjednom Srbijom, hrvatske budućnosti u Europskoj uniji, migrantske krize, odvoza smeća u Imotskom do pravilnog načina obrezivanja vinograda – kao rukom prebrisani nestat će ako se njemu dadne vlast u ruke. Škoro naime ozbiljno zagovara prebacivanje težišta političkog odlučivanja u Hrvatskoj u ured predsjednika. Gotovo da nije potrebno napominjati da nikakav dobar razlog za ovako duboku ustavnu reformu nije ponudio.

Zvučne krilatice iza kojih ne stoji ozbiljan sadržaj, brzi odgovori na složena pitanja, prozirno predstavljanje jedinim tumačem istinske narodne volje, zauzimanje uloge nevinog i čistog narodnog tribuna, traženje uzroka svemu u nepostojećoj krivnji drugog te jedva skrivena autoritarna ambicija, sve su to, kako je dobro poznato, karakteristike pošasti moderne politike, odnosno jeftinog i štetnog populizma.

Jednako je dobro poznato da je rješenja koja tamburaši ovog tipa nude biračima nemoguće provesti bez dalekosežnih posljedica. Ako bi se, primjerice, kako hoće Škoro, do pravog izraza narodne volje dolazilo jedino na „narodnim” referendumima (koje bi, naravno, samo on imao pravo raspisivati), čemu onda političke stranke (uključujući onda i političke budalase koji ga podržavaju)? Lako je tamburati o svemu i svačemu, a mnogo je teže ozbiljno raditi.

Aktualno: HDZ

Središte okupljanja političkih lidera na kongresu Europskih pučana

Zdeslav Milas

Kruna hrvatske vanjsko-političke politike jest kongres najveće europske političke stranke, čiji su domaćini predsjednik HDZ-a Andrej Plenković i predsjednik EPP-a Joseph Daul. HDZ je uvijek bio i ostao dio političke obitelji europskih pučana, takvu viziju imao je i osnivač HDZ-a, predsjednik Franjo Tuđman!

Zagreb i Hrvatska bili su u studenome središte političkih zbivanja u Europi. Najveća politička grupacija, Europska pučka stranka, održala je u Arena centru svoj izborni kongres na kojem se okupilo dvije tisuće izaslanika iz narodnjačko-demokršćanskih stranaka desnog centra iz 42 država. Izvršno i u detalj organiziran kongres pratilo je i 500 predstavnika domaćih, a posebno stranih medija. Na hodnicima moglo se uživo pratiti izjave za medije najpoznatijih europskih lidera koji su okupljenim novinarima odgovarali na pitanja, a blještalo je od fotoreportera i kamermana. Tako su se čuli razgovori na svim mogućim jezicima, bilo onih dominantnih poput engleskog, francuskog, njemačkog, španjolskog ili talijanskog ili pak prijateljskih razgovora kada strani izaslanici uče izgovarati koju riječ na hrvatskom jeziku.

Na plenarnoj sjednici, u velikoj dvorani Arene centra, izborni kongres započeo je uvodnim obraćanjem i završio govorom predsjednika Plenkovića. Na hrvatskom, francuskom i engleskom jeziku, pozdravio je sve nazočne i zahvalio što je EPP povjerio HDZ-u domaćinstvu ovog kongresa. „Padom Berlinskog zida i u vremenu rušenju komunističkog sustava, HDZ je na čelu s našim prvim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom poveo hrvatski narod prema slobodi, demokraciji, suverenosti i samostalnosti. Hrvatske vlade pod vodstvom HDZ-a izborili su međunarodno priznanje, osigurale obranu i oslobođenje okupiranih područja“, istaknuo je Plenković.

Zahvaljujući Hrvatskoj demografska revitalizacija postala je strateška agenda EU-a

Predsjednik HDZ-a nije zaboravio istaknuti demografske probleme koji pogađaju ruralne dijelove svih država članica Europske unije, stoga je HDZ predložio Rezoluciju o demografskim izazovima, koju je ovaj kongres i usvojio. „Na hrvatsku je inicijativu i Europsko vijeće prvi put u povijesti priznalo da je nužno uključiti demografsku revitalizaciju u Stratešku agendu EU-a. Ponosan sam što je demografija, na prijedlog RH, prvi put dobila svoj portfelj u Europskoj komisiji i što

će nova potpredsjednica Europske komisije zadužena za taj resor biti upravo naša - Dubravka Šuica!“ Plenković je govorio i o prioritetima hrvatskog predsjedanja EU, čiji je moto „Snažna Europa u svijetu punom izazova“.

Pučani očekuju pobjedu Kolinde Grabar-Kitarović

Kongresu se obratila i predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović, čiju pobjedu na predsjedničkim izborima očito priželjkuju i europski pučani, jer dobro znaju kolika je važnost jasnog proeuropskog smjera koji danas unisono provode sve sastavnice hrvatske vlasti. Na tragu zajedničke europske budućnosti i prioriteta europske politike održano je niz političkih govora državnika ili oporbenih lidera, te nekoliko panela i rasprava o ključnim političkim pitanjima. Tako je usvojena i rezolucija o „viziji EPP-a o održivom planetu“. Izabrano je novo vodstvo EPP-a, a Poljak Donald Tusk izabran je uvjerljivo s 95% glasova izaslanika za novog predsjednika EPP-a.

Ovaj događaj važan je svakako za Hrvatsku, a dodatnu težinu daje to što se održava u trenutku u kojem EU treba dobiti novu Europsku komisiju, pa će se u Zagrebu doista utvrđivati nove političke smjernice za idućih pet do sedam godina. Kongresu je prethodio niz važnih bilateralnih razgovora. Jedino je

šteta što se skup lidera EPP-a nije održao na Gornjem gradu, u Hrvatskom saboru, kako je planirano. Ali, kako je već rekao predsjednik Tuđman, neki nisu kadri razumjeti stvarne dimenzije važnih političkih događaja.

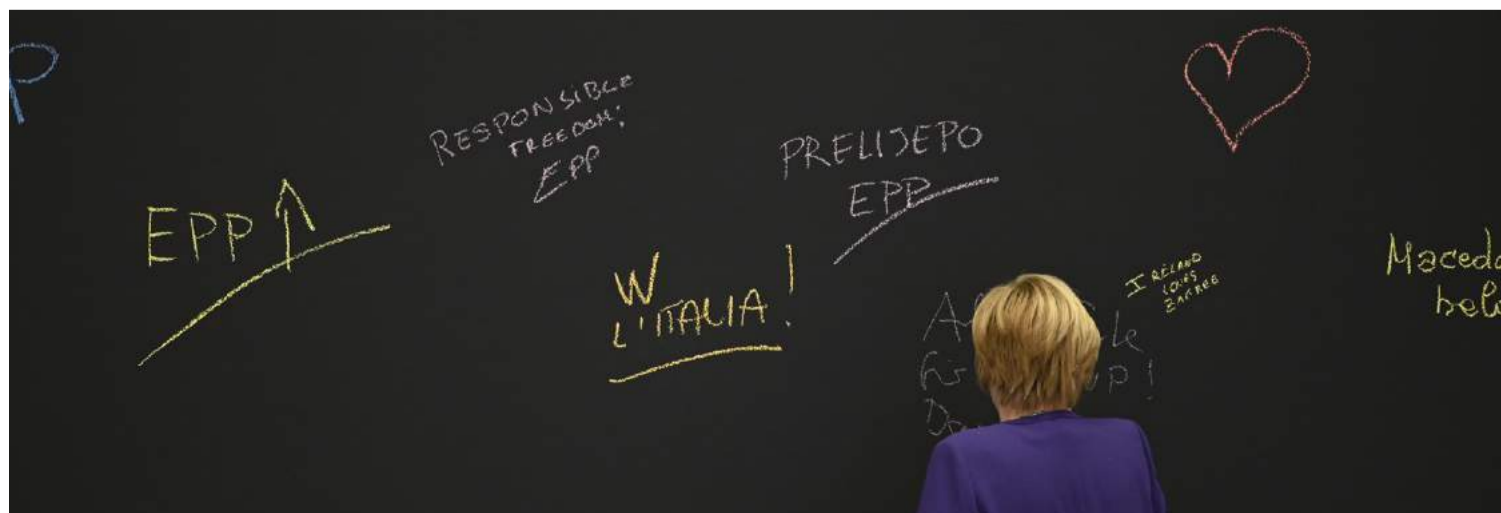
Kontinuitet Tuđmanove politike

Od samog osnivanja stranke predsjednik Franjo Tuđman inzistirao je da HDZ kao središnja općenarodna stranka izgrađuje odnose, bude dio obitelji i ugleda se na velike suvremene europske narodne stranke. Takva je odrednica usvojena u sklopu Programске deklaracije na IV. Općem saboru HDZ-a 1998. Što se tiče Europske unije, Tuđman je na Glavnom odboru HDZ-a povodom desete obljetnice 26. lipnja 1999. naglasio da Hrvatska najveću pozornost pridaje razvitku prijateljskih i partnerskih odnosa sa Sjedinjenim Američkim Državama kao glavnom svjetskom velesilom na svim područjima, „ali Hrvatska također isto tako veliku pažnju pridaje razvitku svojih odnosa s Europskom unijom u cjelini i posebno s njezinim pojedinim državama, osobito s Njemačkom, Francuskom, Velikom Britanijom i Italijom“. U tom smislu Plenkovićeva metaforična izjava da se u Zagrebu održava „finale Liga prvaka“ jest ispravna i kontinuitet je Tuđmanove vanjske politike.

Plenković pučanima:

„HDZ je, na čelu s našim prvim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom poveo hrvatski narod prema slobodi, demokraciji, suverenosti i samostalnosti!“

Tako je govorio Franjo Tuđman:

Dr. Franjo Tuđman: novi ustav – izniman povijesni čin

Sada već davnog prosinca 1990., dakle prije punih trideset godina, Sabor je Republike Hrvatske proglasio njezin novi Ustav. Zbog trenutka donošenja odmah mu je pridani pridodan pridjev „božićni“.

Taj čin s razlogom valja nazvati jednom od prekretnica moderne hrvatske povijesti. Nakon gotovo polustoljetne komunističke diktature Hrvatska je u Božićnom ustavu dobila prvi ustav modernog demokratskog doba. Njegovi su temeljni naglasci bili suverenitet hrvatskog naroda i demokracija. Preciznije, ustav je inaugurirao načelo izvornog hrvatskog suvereniteta, odnosno pravo hrvatskog naroda da samostalno odlučuje o vlastitoj sudbini, te demokratske temelje, odnosno hrvatsku je republiku utemeljio na parlamentarnoj demokraciji, liberalnim vrijednostima te poštivanju građanskih i manjinskih prava.

Time je otvorio vrata uspostavi samostalne Hrvatske, tj. neovisnoj državi hrvatskog naroda utemeljenoj na demokratskim načelima. Legalizacijom koncepta hrvatske držav-

nosti hrvatski je narod dobio autonomno pravo odlučivanja o vlastitoj budućnosti. Također, njime je u Hrvatskoj ozakonjena suvremena trodioba vlasti, a ostvarena u varijanti polupredsjedničkog parlamentarizma.

Radilo se o relativno kratkom tekstu, ukupno 142 članka i preambula, pregledno napisanom i zato lako razumljivom. Opsegom, koji nije prelazio dvadesetak standardiziranih stranica, stoga je ulazio u red kraćih europskih ustava, od kojih ga je razlikovala opširna preambula. Glavnina je teksta ustava zapravo osmišljena početkom 1990. u redovima Hrvatske demokratske zajednice, a javnost je za njegove osnovne naglaske saznala krajem veljače iste godine kad je Vladimir Šeks na Prvom općem saboru naše stranke o tome govorio. Usvojen je većinom glasova saborskih zastupnika, u prvome redu zastupnika HDZ-a, na zasjedanju održanom 22. prosinca 1990. Tekst koji ovdje donosimo dijelovi su prigodnog obraćanja predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana, a izgovoreni prigodom proglašenja Ustava.

Novi je hrvatski ustav izraz težnji hrvatskog naroda

„Donošenjem novoga hrvatskoga ustava učinili smo ono na što nas je obvezao hrvatski narod i velika većina građana Hrvatske na prvim slobodnim višestranačkim izborima (22. travnja i 6. svibnja) ove godine. Oni su na plebiscitarni način dali svoj glas za slobodnu, demokratsku i suverenu hrvatsku državu.“

Novi je ustav temelj za demokratsku i europsku budućnost Hrvatske

„Novim hrvatskim ustavom Republika Hrvatska ustavnopravno se u potpunosti svrstava u krug suverenih europskih demokratskih država, kojima je civilizacijski i povijesno uvijek pripadala.“

Novim ustavom do zaštite narodnog i državnog suvereniteta

„Potreban nam je odgoj za spremnost i sposobnost obrane suvereniteta Republike Hrvatske. Realna opasnost postoji samo od snaga prošlosti, osobito svih protivnika demokracije, hrvatske slobode i suverenosti, dotično od onih političkih vodstava koji se ne mogu odreći politike sile i dominacije. Međutim, na svaku agresiju, na svako ugrožavanje integriteta i suvereniteta Republike, odgovorit ćemo svim sredstvima, svjesni da ćemo u tome imati jedinstvo čitavoga hrvatskoga naroda i potporu demokratskog svijeta.“

Angažirajmo sve kojima je stalo do slobode

„Posla će biti za sve nas. Za pisce udžbenika ustavnoga i svakoga drugoga prava, za novinare i državne službenike, za učitelje, profesore i svećenike, za sve ljude kojima je stalo do čovjekove slobode, ali i do vladavine prava i do suvereniteta Republike Hrvatske.“

Novim ustavom do međunarodno priznate samostalnosti

„Pritom ćemo se upravljati uvijek i jedino trajnim interesima i krajnjim ciljevima naroda hrvatskog i svih građana koji Hrvatsku smatraju svojom domovinom. A oni se svode na to da Republika Hrvatska zadobije što prije punu međunarodno priznatu državnu suverenost.“

Novi ustav kao početna točka društvene preobrazbe Hrvatske

„Ustav stvara čvrste pretpostavke pravnoga poretka zasnovanoga na cjelovitoj, djelotvornoj, demokratskoj, državnoj i društvenoj preobrazbi kojom se Republika Hrvatska, uz slobodu poduzetništva i privatnoga vlasništva, odlučno opredjeljuje prema cilju da postane slobodna i demokratska suverena država kao što su to danas razvijene zapadnoeuropske i druge zemlje slobodne svijeta.“